

Menander Folkviljan

Henrik Menander (1853–1917)
översatte Internationalen till
svenska.

nr 3 juli 2019

Pride

en hel vecka!
se programmet
på sista sidan

**Vänsteraktivister
i Skåne med styrka
och värme**

**Sommar, sol och
klassamhälle** sid 4

Marxistisk sommarskola sid 5

En queer värld är möjlig

Idahot 2019 i Malmö innebar två majdagar med fest och politik.

Manifestation på Möllevångstorget och efterhäng på Jesusbaren. Kulturdag på Hypnos med filmvisning och panelsamtal. Efterfest på ett bågnande Plan B, med ett massivt uppbåd av DJ:s.

”Tillsammans gör vi Idahot till en dag av kamp och till en dröm, vår queera värld är möjlig!” skriver Idahot-kommittén.

Vänsterpartiet arrangerade tillsammans med ABF Malmö och Enskiftet - queer punk klubb.

Innehåll

Sommar, sol och klassamhälle, s 4

Röd, stolt och kulturell, s 6

En ovanlig skola för vanliga människor, s 8

Ett kort stopp i Tomelilla, s 12

Jag jobbar som fotograf, s 14

Vänstern har politiken för landsbygden, s 16

Notiser, s 18

Den marxistiske borgmästaren i Recoleta, s 20

Regionbudget, s 22

Intervju med Agneta Lenander, s 24

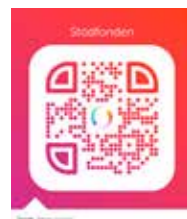
Vård i livets slutskede, en sorglig soppa i Trelleborg, s 26

Redaktionen tipsar, s 28

I sommar är marknadsknallen röd, s 29

Kalendarium, s 30

Prideveckans program, s 32

Stöd socialistiska stödfonden

Ge ett bidrag till kampen.
Eller varför inte bli månadsgivare?
Tack för ditt bidrag!

Fyll i medgivande på
vmalmo.se/du-behovs/skank-en-gava/
så ordnar vi resten.

Du kan också SWISHA valfritt belopp till
123 173 33 85

Menander/Folkviljan ges ut av Vänsterpartiet Malmö och Vänsterpartiet Skåne. Ansvarig utgivare: Lisa Claesson.
Redaktion: Maria Källberg, Lisa Claesson, Per Långby, Amalia Bartholdson, Olof Norborg, Jesper Sahlén, Zandra Valencia, Werner Petersson.
Layout: Johanna Blomberg. Utkommer 5-6 gånger per år. Upplaga: 3 700 ex. Författarna svarar själva för de åsikter som uttrycks i texterna.
Dessa behöver inte överensstämma med Vänsterpartiets åsikter. Folkviljan tar tacksamt emot artiklar och insändare men redaktionen ansvarar ej för obeställt material. Kontakt: folkviljan@vmalmo.se. Nobelvägen 51, 214 33 Malmö, tel. 040-96 64 67, webb: www.vmalmo.se
Omslag: David Lenander. Tryck: Norra Skåne Offset.

Ledare

Malmö Pride – ett långfinger mot de reaktionära krafterna

När Vänsterpartiet står och stampar på sju, åtta procent i valen, kan vi tänka på hur det utomparlamentariska arbetet kan flytta berg och flytta fram våra positioner. Under valrörelser försöker vi röstmaximera och på kort tid få in så många röster som möjligt. När de få intensiva val-veckorna är över går vi tillbaka till vardagen och fortsätter att jobba långsiktigt för att få fler att bli vänster. Vi lägger politiska förslag för att visa att en progressiv politik är möjlig. Vi beklagar oss över den katastrofala politik som förs, medialogiken med den homogena skildringen av medborgaren, samt det vardagliga samtalet där rasism, kvinnoförakt och homofobi är utbredd. Samtidigt som vi ser förfallet försöker vi att hitta luckor där det är möjligt att få in en progressiv kil. Gång på gång tar vi chansen att påverka vår samtid och framtid till något bättre. Vi målar upp och utvecklar regnbågen bakom molnen. Vi grabbar tag i ljuset vi ser i tunneln och baxar oss långsamt ditåt.

Pride är just en sådan lucka. Det är en möjlighet att lyfta upp frågor om rättigheter, rättvisa och trygghet. Pride är ett långfinger mot de rasister, homofober och antifeministiska krafter som försöker begränsa våra kroppar och vårt utrymme. När vi samlas tusentals Malmöbor för att fira kärleken, så är det också en kamp. Pride kan verka festligt och ofarligt, men första Priden var ett uppror (hör Pia Laskar berätta mer om Stonewall-upproret i Pridehouse 19/7), och jag tror att det fortfarande är så vi ska se det. När kommunstyrelsens ordförande i Svalövs kommun (SD) vill förbjuda Prideflaggan så vet vi att han menar allvar. På samma sätt är HBTQIA-kampen på allvar. På samma sätt är Pride på allvar.

Vänsterpartiet Malmö var med på förlagan till Malmö Pride, Regnbågsfestivalen, under många år. Vi ordnade välbesökta seminarier, höll i debatter och deltog i paraden. 2015 blev Malmö Pride en egen organisation och sen dess har också de kommunala

bidragen växt. Under ett par år hade Malmö Pride stora organisatoriska problem, den negativa pressen var omfattande och Vänsterpartiet fick inte heller delta på samma sätt. Dock verkar det som att organisationen är på banan igen. Vänsterpartiet har alltid gått före de andra partierna när det gäller HBTQIA-personers rättigheter och nu är det läge att växla upp arbetet. Vi är dessutom många vänsterpartister som har jobbat hårt för att få Malmö Pride på fötter och vårt rykte som goda organisatörer har definitivt spridit sig. 2021 är det World Pride i Malmö och Köpenhamn, det kommer att vara ett av de största event Malmö har hostat någonsin. Låt oss använda Malmö Pride och World Pride till att flytta fram positionerna för HBTQIA-personers rättigheter. Låt oss använda Pride för att mota tillbaka de växande reaktionära krafterna. Låt oss använda Pride för att hitta tröst och styrka hos varandra.

Vi vet att progressiv förändring tar tid och

”Vill vi ha regnbågen måste vi fortsätta att organisera oss och kämpa tillsammans. När jag deltar i paraden den 20 juli är jag stolt, för jag vet hur viktigt och betydelsefullt det vi gör är.”

vi kommer att möta motstånd och bakslag på vägen. Men vi vet också att det inte finns någon genväg. Vill vi ha regnbågen måste vi fortsätta att organisera oss och kämpa tillsammans. När jag deltar i paraden den 20 juli är jag stolt, för jag vet hur viktigt och betydelsefullt det vi gör är. Jag går där med röda fanor och känner styrkan som uppstår när vi knyter ihop flera kamper. Vi är många med gemensamma intressen att försvara och kämpa för, vi är många som fått nog. Låt oss alla gå samman den 20 juli för att höja våra röster mot högerextremism och homofobi. Vår kamp är allas kamp!

Tove Karnerud

Fotnot: HBTQIA är en förkortning av homosexuella, bisexuella, transpersoner, queera, intersex-personer, asexuella

 Upp: Sommaren

 Ner: Sommaren och klassamhället

 Vi ses på: Pride och Skånes marknader

Sommar, sol och klassamhälle

Det är tragiskt och typiskt att klassamhället inte tar semester. Skolavslutningarna kommer och går, barnen sjunger i matsalen, solen skiner, de ljusa kvällarna träder fram och glasskioskerna öppnar. Överallt varje år. Klassamhället fortsätter närvara även när allt bara borde få vara vackert.

Jag träffar Elin Falck. Hon gillar musik med bas, är ett textfreak och tittar gärna på serier som Walking dead. Hon är också ensamstående förälder och har varit det sedan hennes nu sexåriga son Bosse föddes. Hon berättar med värme och stolthet om sonen.

– Han är mitt allt och han är med mig överallt, säger Elin.

Hon berättar vidare om hur Bosse går med på första maj och ropar ”inga rasister på våra gator!” och hur han förklarar för kamrater på förskolan att man får ha på sig vilka kläder man vill.

– Jag är väldigt stolt över honom, man känner att man lyckats med något, förklarar Elin.

Elin är bostadssökande och pendlar varje dag med sin son från sin mamma till förskolan som ligger på annan ort. Elin förklarar att hon just nu är pank och får låna busskort fram tills sommarkortet kommer.

Hon är undersköterska i botten och ar-

Elin och Bosse

betade efter föräldraledigheten på kvälls- och helgmottagningen i Lund. Sedan kraschade kroppen.

Nu är hon sjukskriven.

Hon berättar att de inte kan resa, att de måste räkna bort allt som kostar.

– Vi ska åka med kyrkan till Ystad djurpark nu i juni, så att Bosse får uppleva något sådant, annars kan vi glömma allt som kostar.

Föräldraskapet väckte den politiska glöden i Elin och hon blev medveten om

feminism och socialismen.

– Samhället är orättvist, man får gå till kyrkan och skämmas.

Elin Falck är långt ifrån ensam.

I Sverige lever ca 186 000 barn i fattigdom och mörkertalet är numera mycket stort, enligt Rädda barnen.

Barn till ensamstående kvinnor uppvisar den högsta ekonomiska sårbarheten, 24 procent. Den ekonomiska utsattheten är fyra gånger så hög bland barn till ensamstående kvinnor jämfört med barn till sammanboende.

Jag får en flashback. Plötsligt är jag där igen. Ensamheten på lekplatsen, oron och pusslandet.

Jag frågar Elin vad hon vill ha i framtiden.

Hon svarar att hon vill ha trygghet. Ett fast jobb, en bostad, en trygg framtid till henne och hennes son, Bosse.

Jag kommer hem och det är sent. Men min äldsta son är vaken. En extra hård godnattkram.

Lisa Claesson

Fakta om barn i klassamhället

Ur Rädda Barnens barnfattighedsrapport 2018

- Malmö har den största barnfattigheten i landet.
- 2016 varierade barnfattigheten mellan 2,5 procent (Kungsbacka) och 25,2 (Malmö).
- 2016 var barnfattigheten 9,3 procent av alla barn i Sverige i åldrarna 0–17 år.
Den ekonomiska utsattheten är mer än fyra gånger så hög bland ensamstående kvinnor jämfört med barn med sammanboende föräldrar (24,0 jämfört med 5,6 procent) och dubbelt så hög än bland barn till ensamstående män

(24,0 jämfört med 12,2 procent).

Antalsmässigt är det barn till ensamstående män som ökat marginellt under de senaste fem åren.

- Barnfattigdom definieras med två delmått, inkomststandard och försörjningsstöd.
Inkomststandard visar hur ett hushålls disponibla inkomster (efter skatt och eventuella bidrag) räcker till nödvändiga utgifter. Inkomststandarden 1,0 innebär att inkomsterna precis räcker till nödvändiga levnadsomkostnader.

Marxistisk sommarskola

Precis när sommarlovet tagit slut drar vi ut på Falsterbo kursgård för en hel helg av marxistiska diskussioner!

Vi kommer att prata om klass, kriser, genus, rasism och eko-marxism. Många intressanta föreläsare besöker oss och på kvällen finns utrymme för trevlig samvaro i det mysiga gemen-samhetsköket på Falsterbo kursgård.

Kursen är över två dagar och det går, men är inget tvång, att sova över. Det finns även en pool på kursgården och strand i närheten, så ta med badkläder.

Antalet platser är begränsat, så först till kvarn gäller.

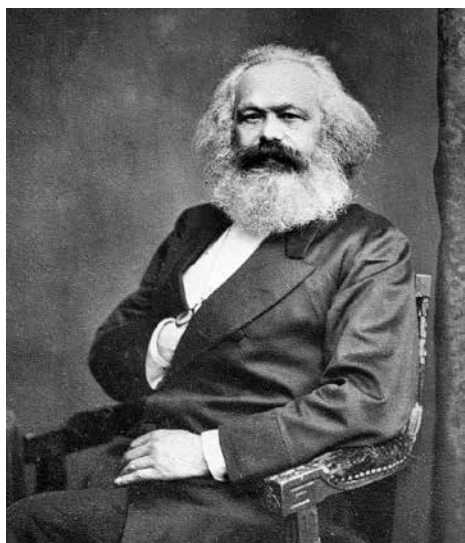
Anmälan: pal.brunnstrom@vansterpartiet.se

Kursen sker i samarbete med ABF

24–25 augusti

Tid: 09:00 lör – 16:00 sön

Plats: Falsterbo kursgård, Höllviken
(Busstation Höllviksstrand, Höllviken)

Drivande i partiföreningen i Burlöv 70-talet. Distrikts-ordförande för VPK Skåne på 80-talet. Framträdande i motståndet inför folkomröstningen om kärnkraft 1980. Aktiv i solidaritetsarbete för Centralamerika och i EMU-motståndet. Grundare av Asylgruppen i Malmö.

Joachim Lentz

När nyheten kom om att Joachim Lentz gått bort vid 88 års ålder kontaktade vi personer som vi vet han har betytt mycket för. Det ord som flest använder är inspiration. Joachim gav oss politisk kunskap, engagemang och ryggrad.

Det är svårt att sammanfatta en aktivists politiska liv när det är så långt och brett. Vi kände honom som tryggheten i Asylgruppen. Vi andra var unga och nya, men hans ödmjukhet var enastående och han gav oss utrymme att utvecklas, lära oss, men också att få använda vår kreativitet och nya metoder. Joachim förmådde förena en enastående ödmjukhet och kärlek till människor och rörelser, med den skarpaste kritiken mot orättvisor och ojämlikheter. Han var aktiv och en central figur i många olika politiska sammanhang; från kärnkraftsmotståndet och mot EMU till flyktingrättsrörelsen, i VPK och den internationella solidaritetsrörelsen. Var han än var, delade han med sig av sin kunskap, och inspirerade oss att drömma större. Joachim var född i Berlin på 30-talet och talade många år på demonstrationer till minne av Kristallnatten, där han alltid betonade att vi minns genom att ta kampen mot nazism och rasismen idag.

Vi är många som har Joachim som en inspiratör, aktivist och trogen sina ideal.

Vi hedrar dig Joachim, genom att fortsätta ditt arbete för en mer jämlik och rättvis värld.

Paula Mulinari och Tove Karnerud

2016 innebar det 12 419 kronor/månad för ett hushåll med en vuxen och ett barn och 18 854 kronor/månad för en familj med två vuxna och två barn.

Familjer med lägre inkomststandard har mindre pengar än de normerade nivåerna för baskonsumtion och boende.

2016 hade fyra procent av alla barnfamiljer i Sverige en inkomststandard som understeg 1,0.

Försörjningsstöd: en familj med en vuxen och ett barn (7–10 år) kunde enligt riksnormen få

6 660 kronor/månad 2016. Med en boende-kostnad på 5 330 kronor motsvarar det 11 990 kronor/månad.

- Procentuellt minskar barnfattigdomen bland barn i familjer med utländsk bakgrund och barn till ensamstående föräldrar samtidigt som avståndet ökar till de som har en bättre levnadsstandard.
- Barn som växer upp i fattigdom har en mindre aktiv fritid, risk för sämre skolresultat och risk för sämre hälsa som vuxna.

Läs hela rapporten:

resourcecentre.savethechildren.net/node/14233/pdf/rb_rapport_2018_final.pdf

Röd, stolt och kulturell

Henry Svensson i Rulla-bygget har varit röd i hela sitt liv. Hans målade val-affischer är berömda och i bygden är han en välkänd författare. Den sista juni fyller han 97 år. Möt Skånes äldsta Vänsterpartist.

En hel delegation tar sig till Henry Svenssons stuga i Rullabygget utanför Hörja i norra Skåne där han bott sedan 1984. På förstukvisten möter en rakryggad man med vitt hårsvall, jeans, och klar, fast blick från förgätmigejblå ögon.

Skånes distriktsordförande Umihana Rašović Kasumović är beredd med partinålen, för Henry Svensson ska få sin andra, som uppskattning för ett långt medlemskap. Han gick med i partiet 1945.

– Har du några tips till mig som ny ordförande? frågar Umihana.

– Jag tror det var bra som vi gjorde på -60-talet. Det fanns mycket som höll ihop partiet, vi umgicks, hade fester och kramades mycket. Du-reformen var viktig, hela samhällsbygget förändrades när vi slängde titlarna, säger Henry, och överlåter åt Umihana att förvalta erfarenheterna i nutid.

Dagen innan plockade han ”nällor” bakom ladugårdsväggen till ”nällesoppa”.

Och han berättar hur torkan gick hårt åt syrenen i fjol.

I stugan i backen finns bilder på hustru Brita, livspartner sedan 68 år som dog i fjol. På väggarna hänger ett urval av alla tavlor han målat och några som konststuderande barnbarn gjort. Och i köket är kaffebryggaren laddad.

Gården köpte Henry och Brita på 80-talet när de blev pensionärer. Men trots det ensliga läget har paret alltid cyklat och de har aldrig ens ägt en bil. På somrarna fick de skjuts till Skälderviken där de tältade på ett eget ställe som en bonde tipsat om. Skog och natur har varit det stora intresset vid sidan om kultur och politik.

Henry växte upp i ett radikalt hem, där det ständigt pratades politik. Yngst av nio

syskon i torpet där föräldrarna Elin och Alfred, som var träsko- och korgmakare, drog försorg om barnaskaran. Så i någon bemärkelse var den politiska hemvisten klar tidigt.

Det var ett val i Hörja, berättar Henry, då socialdemokraterna hämtade pappa Alfred med bil till vallokalen för att han skulle kunna rösta:

– Men de tyckte att han tog fel lapp, så fick han gå hem, säger Henry.

Målet har han gjort sedan barnsben. När mamma Elin köpte rullar med nytt hyllpapper att lägga i skåpen fyllde sonen baksidorna med alster först.

Henry gjorde rekryten vid kustartilleriet under brinnande världskrig.

– Jag var skogsmatros, säger han och menar att han låg vid kustartilleriet

Han såg tysktågen, de som skulle transportera 2,1 miljoner soldater och material genom Sverige innan trafiken upphörde. Den svenska arméns tåg leddes in på sidospår för att inte synas när permittenttågen passerade norrut, och soldaterna beordrades för säkerhets skull att inte visa sig i fönstren för att undvika att reta upp den tyska armén.

– Men vi stod så klart i fönstren i drivor och hytte med nävarna.

Han fick se många platser i Sverige under åren som inryckt från Göteborg via Ångermanland, Gotland och Karlskrona.

– Det blev lite hattigt, för vi saknade kanoner. De tillverkades i Tjeckien, men de dröjde eftersom Hitler hade ockuperat det landet.

När han började jobba som träarbetare på Svenska leksaksfabriken i Tyringe kom det politiska uppvaknandet på allvar. Fabriken kallades i folkmun för ”Nödens hus” för det var så dåligt betalt.

– Jag tror på alla människors lika värde. Men på fabriken hade ju kvinnorna 20 procent lägre betalt än männen. För samma arbete.

Senare blev han metallarbetare på Skandinaviska chuckfabriken, ”Chucken”, inne i Tyringe.

– Där luktade det olja, i leksaksfabriken doftade det friskt av trä.

Vänsterpartiet Skånes distriktsordförande Umihana Rašović Kasumović har just delat ut jubileumspartinål till Henry Svensson.

Henry Svensson gör ny kampanjkonst av banderoller från Barsebäcksmarschernas dagar.

Henry engagerade sig fackligt, och fredsåret 1945 tog han steget fullt ut och gick med i partiet, som då hette SKP. Han sparkades från hemvärnet när det blev känt.

Vid tiden dominerade bondeförbundarna i bygden och Henry menar att en del helt klart var "anfäktade av nazism". Att man mycket väl visste vad som försiggick men var imponerad av Hitlers samhällsbygge.

– Men vi hade bara en öppen nazist häromkring så vitt jag vet.

Som ung i Tyringe brukade man träffas i centrum och fika. Och i en viss affär arbetade den då 17-åriga Brita. Och 1950 var de gifta.

Också Brita var övertygad vänsterpartist och representerade partiet i Hässleholms fullmäktige i många år. Henry var ingen parlamentariker utan var som mest verksam i distriktets kulturutskott under -70 och -80-talen.

Intresset för kultur, hembygdshistoria och språk delade Henry med sin far. Han

har fortsatt skriva ner pappans skrönor och berättelser från hembygden. På göingedialekt. Det nuvarande projektet genomförs tillsammans med ena dottern Åsa. Och när amatörteatern saknade en bra pjäs att spela skrev Henry ihop en.

Brita var också ett begrepp i Tyringe och Hörja. Som bygdens dagbarnvårdare, ofta assisterad av Henry. De införskaffade till och med en grannlägenhet till sin egen för att kunna ta emot fler barn, också i skollådern, och när Henry närmade sig pension kom Brita med ett förslag:

– Du kan stanna hemma och hjälpa mig med ungarna, sade hon, och Henry involverades mer formellt i verksamheten. På eftermiddagarna tog han ofta med sig 10–11-åringarna runt knuten ut i skogen för lek och kojbygge.

– Många av dem känner igen mig och hälsar fortfarande när vi ses på byn.

På vinden i stugan har Henry sin ateljé fylld med målningar, pappans träskulpturer och en vinylspelare från 70-talet. Han gillar att lyssna på klassiskt när han målar.

Bakom staffliet hänger en palett från Kuba, en gåva från en människa han aldrig mött, som tack för en målning som han skickade med en kompis som reste dit. Själv har han aldrig rest längre än till Danmark, men världen kommer till Henry istället.

På en säng i ett hörn ligger drivor av de affischer Henry målat för Vänsterpartiets valkampanjer, också till de senaste valen. De är åtråvärda samlarobjekt och har tilldragit sig mediernas intresse. Så Henry är en omskriven både som författare och konstnär. Han rullar upp ett par affischer på måfå och visar.

– Man har ju avverkat några marscher, säger han, och det tar en stund innan det står klart vad han menar.

Han har målat alla affischer på baksidan av banderollpapper på rulle från antikärnkraftskampanjens dagar.

Precis som han en gång målade på baksidan av mamma Elins hyllpapper på rulle.

Text Maria Källberg
Foto David Lenander

En ovanlig skola för vanliga människor

För många vänsterpartister är Kvarnby folkhögskola det samma som "Röda huset", den gamla skofabriken i tegel, på Industrigatan vid Värnhem i Malmö. Föreningsmedlemmar har gått på otaliga möten och kurser i huset.

Sedan ett år är huset tomt och byggs om till bostadsrätter. Men skolan lever vidare.

– Och vi är mer än en lokal, säger rektor Henning Süssner Rubin.

Kvarnby folkhögskola är Malmös, sett till statsbidraget, största folkhögskola. På skolan går cirka 350 heltidselever och 170 av dem läser SFI. Kvarnby var först av folkhögskolorna i Sverige att erbjuda SFI 2011.

Folkhögskolan har fyra kärnverksamheter. Förutom SFI:n, de allmänna kurserna, som ges i Kvarnby. Serieskolan och skrivarskolan ges i kommunens lokaler i Mazettihuset på Möllevången och då och då i de ombyggda industrilokalerna på Hindbyvägen i Gullvik där SFI:n och administrationen numera huserar.

Teoretiskt kan elever ha gått på skolan upp till sex sju år, och det finns några som har gjort det. De kan då ha börjat med "Svenska från dag ett" en språkkurs för människor som väntar på uppehållstillstånd, fortsatt med en etableringskurs för nyanlända som skolan bedriver på uppdrag av Arbetsförmedlingen, följt av SFI, vidare mot grundskolekompetens i svenska och så examen med gymnasiekompetens.

Den fjärde kärnverksamheten är Vänsterns akademi, det politiska kursutbudet.

När den första huvudmannen, Bona folkhögskola, gick i konkurs, kraftsamlade föreningar och privatpersoner för att rädda det som skulle bli Kvarnby folkhögskola 1997. I dag samlar den ekonomiska föreningen delar av svensk vänster med Vänsterpartiet, Ung vänster, Vänsterns studentförbund och Svensk-Kubanska föreningen som några av de större aktörerna.

Med sin tydliga vänsterprofil är skolan välkänd inte bara i partiet utan stark också bland latinamerika-grupperna. Och många

Henning Süssner Rubin är huvudrektor med ansvar för Vänsterns akademi, Serie- och Skrivarskolan, Beata Zielinska ansvarar för allmänna kurserna och Agnes Albert för SFI/etablering.

papperslösa uppskattar engagemanget åt vänster.

Vänsterns akademi ska bidra till bildning, kultur och idédebatt, främst tänkt för medlemmar, men öppen för alla i mån av plats. Det kan vara kurser med politiskt innehåll, terminslånga kurser om historiska skeenden och personer, som den om Rosa Luxemburg och tiden hon verkade i (se Folkviljan 1/19). Kurserna utformas i samarbete med respektive vänsterorganisation.

– Nu diskuterar vi en kurs i organisering med Skånevänstern. Göteborgs distrikt är aktiva, och vi har alltid haft bra relationer med Ung Vänster, säger rektor Henning Süssner Rubin.

Tidigare elever på Kvarnby

Skrivarskolan:	Serieskolan:
Jonas Bergh	Liv Strömquist
Amanda Svensson	Sara Granér
Elin Nilsson	Joakim Gunnarsson,
Lucas Svensson	Stina Hjelm
	Adam Blomgren
	Dotterbolaget

Att ge kurser på distans ökar dessutom möjligheterna för alla intresserade runt om i landet att delta i kurser.

– Det har en demokratisk dimension. Men vi brukar tipsa om att bilda studiegrupper för dem som vill och kan så man kan få det sociala sammanhanget också.

Vänsterns Sommarakademi är ett samarbete med VSF och i år har kursen temat ”Organisering och överlevnad”. Fulltecknad förstås. Först kommer deltagarna att läsa på distans för att avsluta med en vecka i juli på plats i Malmö.

Till hösten går kursen Spanska på Kuba” igång igen. Tillsammans med universitetet i kubanska Cienfuegos ger Kvarnby en kurs om landet kombinerat med en språkkurs i spanska. Studenten bor hos värdfamilj eller i studentrum.

Den är väldigt populär. Omkring 15 personer per termin läser kursen, säger Henning Süssner Rubin. Man läser om kultur och samhällsskick här hemma och studerar språket på plats i Kuba. Det är många veckor borta så vi brukar försöka ta reda på om folk verkligen är motiverade. Vi har nog producerat fler kubavänner än fiender hittills.

Precis som Svensk-Kubanska föreningen har som mål – att motverka det man anser vara rena felaktigheter och mytbildningar i medierna – vill skolan ingjuta samma motstånd.

De flesta som åker är i 25–30-årsåldern. – Men det är ofta folk i 60-årsåldern med också. Och kursen är faktiskt ganska populär bland vårdpersonal.

Serieskolans kursansvarige heter Fredrik Strömberg, som fram till 2017 var Seriefrämjandets ordförande. Serieskolan har sina lokaler i Mazettihuset, och därifrån stammar storheter som Liv Strömberg, Sara Granér, Adam Blomgren och många fler.

Nyss avslutades Serieskolans slututställning på Rum för serier, Seriefrämjandets galleri på Friisgatan i Malmö. (Årsboken finns att hämta på Mazettihuset.)

Eleverna läser SFI på nivå tre med Per Jukkola Hedlund som lärare.

Skrivarskolan är ett arv från Fridhems folkhögskola, via Albins i Landskrona, och i kraft av den livslängden är författarlängden imponerande.

Båda utbildningarna är tvååriga med ”kreativt friår”.

Sammantaget är skolan ett nav för vad kunskap, bildning och kultur står för ur ett vänsterperspektiv med klassanalys, jämställdhet, rättvisa och solidaritet för ögonen. Att kunna se sig själv i perspektiv och samspel med andra. Där kunskap faktiskt är makt. Makt över sitt liv och sina chanser, där bildning och kultur utgör grund för omvärldsförståelse, analys, och skänker nöje och livsglädje på vägen.

Skolans största utmaning är risken att bli av med statsbidragen som är livsnerven i verksamheten. Det som däremot är källa till stolthet är Kvarnby folkhögskola som arbetsgivare och institution.

– Vi har bra omdömen, och får stort förtroende från våra deltagare, säger rektorn. Vi är till exempel strikt sekulära, vilket uppskattas, och har inga långvariga

konflikter trots att eleverna kommer från olika miljöer.

Skolan tillämpar 35-timmarsvecka. Hade de ekonomiska ramarna tillåtit kunde det varit 30-timmarsvecka.

– Vi är en skola med vänsterperspektiv och det ska märkas, säger rektorn. Vi har hittills under min tid varit förskonade från fackliga konflikter. Skolan har en platt organisation, och vi kanske inte kan tävla om högsta lönerna men definitivt om de bästa anställningsvillkoren, så våra lärare håller sig kvar. Det är viktigt.

Text och bild Maria Kållberg

Ur Kvarnby folkhögskolas måldokument:

Mitt under ökande klasskillnader, rasistiska och reaktionära rörelser på frammarsch och en allt mer kännbar klimatkris söker den breda vänstern efter svar som kan utmana högern och kapitalet. Kvarnby Folkhögskola har därmed en viktig roll att fylla men står också inför svåra problem och utmaningar.

Vårt budskap är att världen går att förändra och att de som deltar i skolans verksamhet ska kunna få bättre förutsättningar att agera aktivt i ett demokratiskt samhälle.

Kvarnby Folkhögskolas värdegrund vilar på insikten om att det är nödvändigt att kämpa för ett jämställt och jämlikt samhälle. Denna kamp bedriver vi i bred samverkan med de rörelser som vi solidariserar oss med.

Vi strävar efter att vara en aktiv del av Malmö politiska och folkbildande liv och vara en känd punkt bland progressiva rörelser och människor.

Vi tillhör och solidariserar oss med den breda arbetarrörelsen, den feministiska rörelsen, miljörörelsen och den antirasistiska rörelsen. Kvarnby Folkhögskola ska kunna fungera som ett stöd i våra huvudmäns studiearbete.

Skåne runt

Helsingborg 1 maj

Claudia Velasquez ordförande
V Helsingborg

Malmö cyklade inför EU-valet

Jonas Sjöstedt tog täten

Ana Süssner Rubin

Momodou Jallow

Trelleborg 1 maj

Pål Brunnström talade och
Röda Kapellet stod för musiken

Ängelholm 1 maj

Tomelilla inför EU-valet

Göran Brante klimattalade

Lomma inför EU-valet

Lommavänstern på plats

Ett kort stopp i Tomelilla

Det kommer ett tåg i timmen från vardera riktningen till stationen i Tomelilla. Passagerarna skingras snabbt. Ingen större mening att dela ut flygblad. Men för Hasse & Tage-museet alldeles intill är resenärernas sommarkort myntet som får det att klirra i kassorna.

Inte långt därifrån reser sig kommunens senast byggda hyreshus. Några hyresgäster skymtar bakom gardinerna. Men många fönster gapar tomma.

– Lägenheterna är för dyra. Vi kräver att det byggs billigare bostäder, säger Mona Nihlén.

Det är hon och Linda Ekelund som sitter på Vänsterpartiets två mandat i kommunfullmäktige. Totalt fick partiet 356 röster i kommunvalet. En av dem kom från Bea Tinmark, som blev medlem i vintras,

– Jag har alltid röstat vänster och kände att jag måste aktivera mig.

Nu tar hon strid mot de låga lönerna inom omsorgen där nyanställda män kan få högre lön än erfaren kvinnlig arbetskraft.

– Och så blev jag arg när kommunfullmäktige hånade förslaget om sex timmars arbetsdag, tillägger hon.

Vann om förskola

Det parlamentariska arbetet i Tomelilla fylls av de klassiska frågorna: trygg hemgång från vårdinrättningar, svårbegriplig omorganisering av skolan, för låg skattenivå, behovet av ob-förskola, kommunens ansvar som arbetsgivare, höga hyresnivåer...

– Förskolan fick vi igenom, berättar Mona Nihlén som har några få steg från hemmet i det gamla gatuhuset vid Gustafs torg till kommunhuset tvärs över gatan. Men mycket annat återstår.

Ett är att rekrytera fler medlemmar till partiet, och att synas ute bland folk. Tomelilla marknad, liksom kvinnodagen, är givna tillfällen.

– Marknaden i Tomelilla har mer lokal karaktär än flera av de övriga i Skåne. Här dominerar ortsborna.

Rekryterar

– Jag använder mig mycket av Facebook. Då kan jag googla fakta innan jag lägger ut, säger Bea. Med 25 medlemmar i den lokala partiföreningen är resurserna begränsade. Nya är dock på gång. Styrelsemötet följande dag ska helt ägnas en av dem, en servitris från den östra kommundelen som berättat att hon blivit ”politiskt deprime-rad” och vill bryta sig loss ur förlamningen.

– Vad vill hon? Vad kan vi göra tillsammans? undrar Mona med en viss förväntan i rösten.

Bildade rock-kör

Behovet av gemenskap tar sig olika uttryck. För fyra år sedan kände Jea Jonsson att det behövdes en rock-kör i Tomelilla.

– Det kom 50-60 personer till första mötet. Nu är vi 130!

Vi ses på Österlens folkhögskola vid den västra infarten. På gårdsplanen står en utställning om den mördade journalisten Kim Walls engagerande journalistik. Nu väntar eleverna på att Kims pappa Joachim ska föreläsa. I bästa fall

Maktens centrum, kommunhuset, ligger vid slutet av Gustafs torg.

Tomelillas senaste nybygge blev för dyrt före tomelillaborna.

Kim Walls journalistik presenterades för de internationellt inriktade eleverna på Österlens folkhögskola.

Mona Nihlén sitter i kommunfullmäktige för Vänsterpartiet. Bea Tinmark blev medlem i år.

Inger Johansson-Thor, Jea Jonsson och Göran Göransson.

hinner de med att även lyssna på rock-kören. Om en dryg timme är det dags för terminens avslutningskonsert.

– Vi övar en och en halv timme med paus varje onsdag. Det är som ett gypapass, säger Jea.

Tvåhundra på picknick

Kören har vid det här laget hundra låtar i sin repertoar, och pausen blir ytterligare ett sätt att träffas i en ort där de naturliga samlingsplatserna är färre än i storstaden. Denna dag avslutas med picknick.

– Vid vår senaste deltog tvåhundra personer, berättar Jea.

Vid sin sida har hon för dagen Röda korsets ordförande i Tomelilla, Inger Johansson-Thor. Sedan 2015 har Inger varit djupt engagerad i de ensamkommandes villkor i kommunen.

– Här placerades 40 ensamkommande ut, och vi startade genast daglig svenskundervisning. Vi skördade i Röda korsets koloni, lagade mat tillsammans och varje lördag hade vi simundervisning.

Oro för framtiden

Men allt var inte idyll. Utflykterna med dressin, de gemensamma cykelturerna längs kusten och matlagen kunde inte dämpa oron för framtiden.

– Den stora utmaningen blev att hitta bostad när de inte längre kunde bo kvar i sitt första boende. Det går långsamt. Nu har majoriteten av dem fått husrum i enskilda hem, berättar Inger Johansson-Thor.

Vägen dit gick via ett samarbete med kom-munchefen och alla de kontakter Inger hade med medlemmar i Röda korset, gode män och andra tomelillabor.

Hasseåtaget

Det finns kriser av olika slag: Kommunens stolthet, Hasse & Tage, förkroppsligat i Sveriges minsta museum, var vid ruinens brant när kommunen för några år sedan ”privatiserade” verksamheten. Göran Göransson blev det nybildade Hasse & Tage-museets kassör när en förening tog över.

– Nu är ekonomin i balans, till stor del tack vare Region Skånes sommarkort. Efter många tågstopp ringlar det sig en kö till museet, berättar han.

Under sina 45 år som lärare på Österlens folkhögskola har han haft anledning att fundera över de ojämlika förhållanden som präglar storstad och landsbygd.

– Det hade ju varit fullt möjligt att placera exempelvis tandläkarhögskolan i Simrishamn, säger han.

Barnens kamp

Utmaningen handlar inte enbart om jobbtilfällena. När storkommunerna bildades försvann den socialdemokratiska majoriteten i många av Österlens tätorter. Nu styr de borgerliga för det mesta.

Och en sista sak. Greta Thunberg har föregångare, påpekar Hasse & Tage-museets kassör:

– I Tage Danielssons film ”Sopor” tar barnen makten och ockuperar slottet.

Det krävs såväl god infrastruktur som aktiva människor för att få ekonomin och demokratin att rulla.

Text och bild Per Längby

”Behovet av gemenskap tar sig olika uttryck. För fyra år sedan kände Jea Jonsson att det behövdes en rock-kör i Tomelilla. – Det kom 50–60 personer till första mötet. Nu är vi 130!”

Jag jobbar som fotograf

Lejonparten av min arbetstid spenderas hos människor som av en eller annan anledning vill, eller måste, sälja sitt boende. Genom åren har tusentals villor, gårdar och lägenheter passerat min frontlins. Jag har varit där, i varenda en av dem.

Drömjobbet för mig är när ett ungt par med koll på både städutrustning, inredning och ekonomi bestämmer sig för att köpa nyare, större eller bara flytta dit där det nya jobbet finns.

Då får arbetsdagen ett litet rosa skimmer över sig. Pigga, fräscha yngre medelålders med välkammade barn, BMW på uppfarten och sådär lagom diskret, fyrkantig grå schäslonghörnsoffa med gott om plats för hela familjen och ett benstöd till far i huset. Mannen bakar surdeg, brygger öl och cyklar racer medan kvinnan färgkoordinerar Odd Mollykoftorna i husets walk-in-closet. Det bjuds på kapselkaffe från den integrerade espressobryggaren i det ROT-finansierade, renoverade köket. Kaffet smakar gott och kapseln slipper jag se, den försvinner lika fort ur mitt medvetande som minnet av bostaden eftersom den oftast är ganska opersonlig. Jag ler, tar i hand, ger komplimanger över möbler som ser likadana ut som i andra likadana hem och smuttar på kaffet. Vi diskuterar ränteläget, amorteringskrav och det fina med att äga sitt eget boende då man med hjälp av ROT-avdrag kan göra det så mycket mer personligt trots den uniforma inredningen.

Bilderna blir ofta väldigt bra eftersom förutsättningarna medger det. Det är rent och snyggt. Möblerna är moderna, ytorna stora, rena och väggarna ljusa och fräscha. Jag gör mitt jobb och jag gör det bra. Jag tar fina bilder av tillrättalagda miljöer. Det ser ut som i ett reportage ur något slimmat livsstilsmagasin i glättat papper för en hundring per nummer. När jag är klar frågar säljarna med lysten blick nästan alltid hur mycket jag tror att de kan få för sitt hus. Eftersom bostaden inte sällan är belånad upp till skorstenen blir mitt svar oftast: hur mycket behöver ni?

Inte sällan möter jag den RUT-finansierade städerskan på väg in i dessa hem.

Det är nästan alltid en kvinna. Hon har alltid ett annat ursprung än jag och hon är klar med sitt jobb när jag kommer för att göra mitt.

Ibland förekommer det även en stylist. Det är också nästan alltid en kvinna och hon har nästan alltid samma ursprung som jag. Ibland får jag dela min tid i bostaden med en, nästan alltid, man som utför en energibesiktning och den snubben kan komma var som helst ifrån.

Skillnaden är att kvinnan som verkligen producerar något av reellt värde genom att städa tjänar betydligt mindre än oss andra trots att våra tjänster inte omfattas av RUT-avdrag.

I mitten på inkomststegen finns jag och energikillen. Vi som levererar bilder och ett intyg på hur mycket energi den där bostaden förbrukar.

Den som tjänar mest är inte sällan hon som orsakar bostadsägaren ännu mer kostnader genom att föreslå inköp av nya mattor, tavlor och handdukar för att göra hemmet oemotståndligt för presumtiva köpare.

”Pensionärsparen, födda på 40-talet, är en mycket stor kundgrupp.”

Pensionärsparen, födda på 40-talet, är en mycket stor kundgrupp.

Ofta har de bott i sitt hus sedan sent sextio- eller tidigt sjuttioital. De har fostrat ungar, skaffat vänner och levt ett helt liv i det där huset de inte sällan byggt själv. Hemmet är välordnat och rent. Det är nästan garanti på att få både kaffe och kaka eller macka.

Inredning och möbler varierar stort mellan de olika bostäderna.

De intellektuella har inte sällan möbler formgivna i Skandinavien, modern konst och en riktigt schysst hifi-anläggning.

David Lenander

Inte sällan står det ett piano, en gitarr eller ett staffli med duk i ett hörn som en påminnelse om att det finns ett kulturellt intresse. Andra fyrtioitalister har prioriterat resor, bilar eller annat och behållit de möbler och utrustning som gavs i lysningspresent.

Gemensamt för samtliga är att de verkar vara lyckliga och nöjda och vem hade inte varit det med den utvecklingen som bostadsmarknaden haft de senaste femtio åren? Om vi jämför skulle en liter mjölk i dag ha kostat 40 kronor med samma kostnadsutveckling.

Pensionärerna köpte billigt och säljer dyrt för att investera pengarna i än ännu dyrare bostadsrätt eftersom det inte finns något annat sätt att ordna en vettig bostad på de flesta håll i landet.

De som har lyckan att hitta en hyresrätt köper en husbil eller hjälper barn och barnbarn att förverkliga sina bostadsdrömmar. Det är oftast väldigt trygga människor. Den sista generationen som upplevde att allt bara blev bättre och bättre. Nu betraktar de bekymrat samhällets nedmontering och pratar inte sällan politik och längtar efter Palmes socialdemokrati.

Jag fikar, pratar och gör mitt jobb. Ibland måste jag flytta souvenirerna från Kreta -74 och Madeira -76 men lika ofta får jag lyssna på Miles Davies genom ett par nyrenoverade Carlssonhögtalare.

När jag lämnar dessa bostäder vill mannen i huset ofta ha mitt visitkort eftersom man aldrig vet när man behöver en fotograf. Kvinnan försäkras sig nästan alltid om att jag ska köra försiktigt, påminner om att köpa blommor till min fru och tipsar om att det finns billig bensin på den närliggande macken. Känslan av omtanke biter sig fast och det är lätt att förnimma en air av folkhem.

”Andra måste sälja sin bostad eftersom de helt enkelt inte längre har råd att bo kvar.”

Andra måste sälja sin bostad eftersom de helt enkelt inte längre har råd att bo kvar.

Den nyskilda mamman i låglöneyrke, änkan med låg pension och han som blev av med jobbet och inte lyckats hitta ett nytt i tid innan amorteringarna åter upp allt större del av den sinande A-kassan. Några av dem har fått en sista chans av Kronofogden att själv sälja sin bostad innan de mäter ut den för att betala skulder som inte klaras av på grund av oförutsedda händelser.

I de här hemmen kan det se ut hur som helst. Hos änkan är det oftast rent och snyggt även om möbler, mattor och tapeter är gamla och slitna.

Hos den nyskilda mamman förekommer det ibland en obäddad barnsäng, smulor på köksbordet och dammråttor bakom soffan eftersom tiden helt enkelt inte räcker till för att jobba, sova och fostra barnen. Det ser lite ut som det gör hos de flesta av oss emellanåt.

Hos ungkarlen trängs innehavarens samtliga skor och ytterkläder i hallen med tre påsar återvinning i form av tomglas, reklam och tidningar. I badrummet en uttjänt tandborste, sönderklämd tandkrämstubb och sex tomma schampoflaskor. I köket vill man inte laga mat ens om man bär ut traven med tomma pizzakartonger. Ungkarlen har gett upp.

I de här hemmen lyser stylisten, städerskan och energibesiktningsskillen med sin frånvaro och det finns inte pengar eller ork att bjuda på en kopp kaffe.

Jag gör mitt jobb och jag gör det bra. Vi pratar och ofta pratar vi bra. Vi pratar om sociala och ekonomiska orättvisor. Vi pratar om bostadsbrist och om vikten av att få hjälp. Inte sällan gråter innehavaren. Gråter av vanmakt, ensamhet. Gråter över sin oförmåga att ens kunna behålla sin bostad och betala sina räkningar. Jag gör mitt jobb. Lyssnar, tröstar och tar så fina bilder som jag bara kan.

Jag får inget kaffe men jag får ofta en kram och ett tack när jag är klar. De här säljarna pratar väldigt sällan om värdet på sin bostad, de hoppas oftast bara att den kommer att gå att sälja och att det, i bästa

fall, blir något litet över när banken, mäklaren och alla andra har fått vad de ska ha.

Det gemensamma för dessa människor är att de är väldigt ensamma. De saknar ekonomiskt och socialt skyddsnät.

En del bostäder måste säljas eftersom innehavaren har dött.

Döden har många ansikten. Produkten av ett helt liv läggs då fram framför mitt objekt. I de flesta fall finns anhöriga, i många fall finns det engagerade och sörjande anhöriga som verkligen anstränger sig för att bostaden ska te sig så säljande och proper som möjligt.

Det blir oftast finstämda möten med de här människorna. Många av dem har ett behov av att prata om sin man, sin far, sin dotter, morfar eller bästa vän. Arbetspasset fylls av anekdoter, minnen och skrönor fulla av värme och kärlek och vi har ofta en trevlig och stämningsfull stund tillsammans. Inte sällan får jag känslan av att ha lärt känna den döde. Om dödsboet inte är helt tomt bjuds det inte sällan på en kopp kaffe och samtalen har i regel en mycket stor bredd.

Många är intresserade av mig och mitt arbete. Ibland har det inneburit att jag fått uppdrag av helt annan karaktär. Andra gånger har sorgen varit det mest dominerande samtalsämnet. Dels sorgen över en avliden anhörig men också sorgen över att dödsbodeläggarna inte kommer överens. Sorg över kattrakande om lösöre och pengar från bostadsförsäljningen. Sorg över att barndomshemmet inte längre kan vara kvar i familjen. Sorg över en av kapital och pryglar splittrad syskonskara.

Döden har många ansikten. Ibland finns inga anhöriga.

Allmänna arvsfonden blir då uppdragsgivaren och jag får en nyckel till det som varit en avliden människas sista bostad. Inte sällan är bostaden mer eller mindre en sanitär olägenhet och mäklare, stylister och städerskor lyser med sin frånvaro.

En gång fick jag en liten lapp tillsammans med nycklarna från mäklaren. Jag skulle enligt texten på den lilla lappen undvika en fläck i parkettgolvet i vardagsrummet.

Lägenheten luktade lik och död och fläcken i golvet var mörkt brun och hade tydliga konturer av en människa. I en sådan lägenhet varken stylar eller fikor man. I en sådan lägenhet pratar man inte men vi

måste börja prata om dessa lägenheter för ingen människa ska behöva vara så ensam att man ligger och dör i sin bostad och inte upptäcks förrän man börjar lukta och, bokstavligen, lämnar en stor fläck efter sig på sitt vardagsrumsgolv.

I ett annat av de uppdrag som Allmänna arvsfonden förser mig med tvingades jag snabbt röja det lilla huset med en snöskylfel för att kunna få någorlunda bilder som beskrev bostaden och inte misären i den. Det fanns inte en hel möbel och inte en ren yta i hela huset men desto mer tomma livsmedelsförpackningar, smutsiga kläder och andra ting utan värde precis överallt. Om det fortfarande hade varit pant på brännvinsflaskor hade tomglaset i samma hus troligen finansierat mäklararvodet.

I ett anständigt samhälle borde vi inte ha dessa skillnader mellan människor.

”I ett anständigt samhälle borde vi inte ha dessa skillnader mellan människor.”

Ingen borde tillåtas dö ensam och ingen borde tillåtas gå ner sig i missbruk så att ens hem blir en likgiltigt. Ingen borde heller tillåtas bli miljonär bara på att bo i ett hus. Alla borde ha rätt till en bostad som varken krossar privatekonomin eller de drömmar om ett bra liv som vi alla bär.

David Lenander

David Lenander

Född 1969 i Malmö. Uppväxt i samma stad som enda barn i en familj med vänstersympatier men utan djupare politiskt engagemang.

Jobbar huvudsakligen som fotograf sedan 1990 men har en brokig bakgrund som vårdbiträde i hemtjänst, taxichaufför och varit en sväng på postterminalen i Malmö. Har också jobbat som handledare på HVB-hem, lärare på folkhögskola och som organisatör i Vänsterpartiet i Skåne.

I dag bor jag med fru i lantlig idyll mellan Svalöv och Röstånga och är sedan något år ordförande i Vänsterpartiet i Svalöv. De politiska uppdragen får vila på obestämd tid, jag är mer aktivist än parlamentariker.

Vänstern har politiken för landsbygden

Just nu ser det inte så ljust ut när vi tittar på väljarkartan över Skåne.

Sverigedemokraterna är stora på många håll och styr i en del kommuner.

Hur blev det såhär?

Det finns det förstås mer än bara ett svar på. Men vi ser just nu i stora delar av Europa och världen att stad och landsbygd glider allt mer isär. Den liberala politik som bedrivits de senaste decennierna riktar sig till storstäderna och den medel- och överklass som bor där. Förlorarna i det liberala spelet bor på landsbygden och även i marginaliserade arbetarområden i städerna.

Visst tusan blir det politiska konsekvenser av det. Men politik handlar också om att förändra sakernas tillstånd och vi socialister är de som måste göra just det. Vi har sett att människor på landsbygden har börjat höja sina röster, bland annat genom det senaste bensinupproret som vänder sig mot höjda bensinpriser.

Så, går det att stötta både bensinupp-

roret och klimatrörelsen? Ja det gör det. Vänsterpartiet vet att om klimatomställningen ska vara möjlig måste kampen för klimatet gå hand i hand med jämlikhet.

Nyligen släppte Vänsterpartiet ett program för klimaträttvisa. Nedan följer några punkter som kan vara bra att ha med sig när vi Vänsterpartister är ute och möter människor runtom i Skåne som har frågor om vår klimatpolitik och hur den går ihop med att hela landet ska fungera.

- **Vänsterpartiet vill se en översyn av det kommunala utjämningssystemet** så att utjämnningen verkligen ökar.

I dag finns många små kommuner. Landets minsta kommun har drygt 2000 invånare. Många kommuner har få invånare med tuffa demografiska förutsättningar. Många gånger är de avflyttningskommuner och många har stora avstånd. Staten bör ta ett större ansvar för dessa och garantera en lägsta rimlig servicenivå. Självklart ska man kunna bo kvar, flytta till dessa kommuner och få tillgång till service av bra kvalitet.

- **Staten måste ta ansvar för att glesbygdskommuner får tillgång till arbetskraft.**

Att få personal i äldreomsorg, förskola och skola är många gånger ett särskilt stort problem där. Därför bör staten, SKL, (Sveriges kommuner och landsting), Hela landet ska leva och parterna gemensamt arbeta i en personalförsörjningskommission för gles- och landsbygd. Avskrivning av studiemedel i bristyrken ska införas.

Ett särskilt utbildningsstöd införs där kommuner kan erbjuda lön för studier och arbete i kombination. Som exempel, där en person som studerar till förskollärare eller undersköterska ska kunna studera halvtid, jobba halvtid och få 80 procent av lönen.

- **Vänsterpartiet vill återuppbygga samhällsservicen i glesbygden och förorten.**

Därför vill vi bland annat satsa på särskilda bussar som ska göra viktig samhällsservice tillgänglig i områden som svikits av tidigare regeringar. På samma sätt som bokbussen funnits på många orter sedan 1940-talet, ska fler viktiga samhällsfunktioner, via servicebussen, komma till orten regelbundet.

Vi vill också se fler servicekontor och nedläggningen av statliga myndigheter på landsbygden måste få ett stopp.

- **Denna mandatperiod inleddes** med att inkomstskatterna sänktes med ytterligare 14 miljarder kronor efter att riksdagen röstat för Moderaternas och Kristdemokraternas budget. Trots det vill regeringen fortsätta med ofinansierade skattesänkningar genom att slopa den så kallade värmskatten. En skattesänkning som till 100 procent går till tiondelen med högst inkomster.

Vänsterpartiet avisar denna skattesänkning. Vi vill istället införa ett nytt skattesystem med sänkta inkomstskatter för låg- och medelinkomsttagare och höjda skatter för höginkomsttagare.

Vi vill också helt slopa klyftan mellan skatt på arbetsinkomster och skatt på övriga inkomster

- **Vänsterpartiet vill så snart som möjligt** se satsningar på höghastighetståg samt utbyggd järnvägskapacitet, såsom Fehmarnbälttunneln och nya spår mellan Sverige och Norge för att underlätta tågresandet från Norden ut på den europeiska kontinenten.

Men det räcker inte att vi kan resa i Norden. Vi ser exempelvis positivt på att bygga snabbtåg genom Baltikum från Tallinn till Warszawa och Berlin.

Hallå där!

Miranda Borgkvist är nytillträdd politisk sekreterare för Vänsterpartiet Malmö och kommer att arbeta framöver med att spetsa vår rörelse ännu mer. Folkviljan träffade henne för att känna av pulsen och ställa ett par frågor. Berätta lite om dig själv, vem är Miranda?

– I demonstrationer
ser ni mig med en näve i luften skrålande **”KAMPEN FORTSÄTTER”**

Hemma ser ni mig ritandes i soffan framför tv:n med en slev glass i munnen.

På fritiden ser ni mig spela samba, spela brädspel och prata politik över middagsbordet med mina vänner.

Vad har du för tidigare erfarenheter inom vänstern?

– Jag har sedan tidiga tonåren varit aktivist och deltagit i Ung Vänsters demonstrationer i Helsingborg. När jag flyttade till Malmö blev det istället Vänsterpartiet där jag har varit aktiv under valrörelser, 1 maj och 8 mars. Jag har jobbat fackligt och har i år fått förtroendet att arbeta i Vänsterpartiet Malmös styrelse.

Vad vill du göra i Vänsterpartiet Malmö under din tid som politisk sekreterare?

– Jag vill att alla medlemmar i Vänsterpartiet Malmö ska engagera sig utifrån sina förutsättningar. Att vi har en levande partiförening som bygger en bred vänsterrörelse med organisationer och fackföreningar som delar våra frågor. Vi måste bygga relationer och se till att vi använder våra resurser på ett långsiktigt och hållbart sätt.

Vad tror du vänstern har för ställning i Malmö efter valet 2022?

– Jag tror att vänstern i Malmö kommer öka, folket ser att behovet av en riktig vänster finns. Människor vill engagera sig och se en förändring så jag är hoppfull!

Lisa Claesson

”Så, går det att stötta både bensinupproret och klimatrörelsen? Ja det gör det.”

- **Den ekonomiska elitens** sätt att leva förstör klimat. Därför vill vi göra om flygskatten till en Carl Bildt-skatt. Den ska vara större för dem som flyger mycket, och mindre för vanligt folk som flyger då och då.

- **En grön investeringsplan.** Lansera en massiv grön investeringsplan för en hundra procent förnybar energimodell. Renovera bostäder och stoppa energifattigdomen.

Det finns förstås mycket mer som måste göras både för klimatet och landsbygden. Men det är viktigt att ha med sig att vi är det enda partiet som ser att hela landet måste leva samtidigt som vi inom den närmaste tid måste påbörja en stor grön omställning om vår planet ska vara beboelig.

Det är vi som har politiken för att kunna göra det.

Vi vet att marknaden inte kan lösa klimatfrågan och att det inte fungerar att låta företagen komma undan, medan arbetarklassen på landsbygden som inte har någon fungerande kollektivtrafik ska betala allt med högre bensinspris.

Vi vet att klimatomställningen måste hänga ihop med jämlikhet.

Lisa Claesson

Sommarkampanja med Malmövänstern!

Vi kommer att befinna oss runt om i Malmö hela sommaren med flygbladsutdelningar samt kaffe och politik. Häng med!

Hela kampanjen finns på zetk.in Anmäl er där eller på malmo@vansterpartiet.se

Extinction Rebellion

Extinction Rebellion (XR) är en ung snabbt växande rörelse som kräver att vi talar klarspråk om jordens kris. XR agerar nu och förstärker demokratin för att förändring ska bli möjlig och varaktig. Mer konkret innebär det att regeringen ska utlysa och kommunicera klimatkris, stifta lagar för att nå nollutsläpp (netto) år 2025 och instifta och låta sig vägledas av ett medborgarråd för klimaträttvisa och ekologisk hållbarhet.

XR:s kärna är fredlig civil olydnad med en strikt ickevåldsprincip. Alla, inklusive meningsmotståndare och representanter för ordningsmakten, behandlas med respekt. Att bryta mot lagen är både befogat och nödvändigt i ljuset av katastrofen vi är på väg emot och politikens inaktivitet.

Rörelsen arbetar aktivt med utjämning av makt och har autonomi och decentralisering som grund, vilket innebär att det inte finns någon styrelse eller några ledare. Makten utgår från den enskilda aktivisten och dennes lokalgrupp.

Klungteknik och antifascism

Instruktion i klungteknik var kanske inte det viktigaste när Folkviljan mötte en kvartett snabba söndagscyklister ur CK Avanti på Värnhemstorget häromveckan. Men antifascismen följer alltid med.

Sport och politik hör ihop. Det är kul att cykla, och ännu roligare att göra det ihop. Så kan, snabbt sammanfattat, Avantis syfte beskrivas.

– Vi har introduktion för nybörjare 6-7 gånger om året, och vi kan vara 20-25 personer som tar oss ut i klungor på landsvägarna, berättar Linus Reinhag, suppleant i klubbens styrelse.

Då finns det även lånecyklar för den som saknar egen racercykel men som vill prova på. Oftast på tisdagar och ofta med start på Värnhemstorget.

– Vi har duktiga tränare. En av de saker de lär ut är hur man bildar kö. Luftmotståndet minskar ju med 30 procent när man ligger på rulle.

Avanti är en partipolitiskt oberoende cykelklubb med antifascism och solidaritetsfrågor som gemensam nämnare. Solidariteten sträcker sig till den allra siste i ledet.

– Vi lämnar inga eftersläntrare åt sig själva, säger August Martinsson.

Klubben har också en tävlingssektion och en del medlemmar ställer upp i linjelopp. Några i SM i Båstad i slutet av juni. Hur det går kan du hitta på CK Avantis egen Facebook-sida. Om du inte följer tävlingarna på plats.

Per Längby text och bild

Brian Rosendahl, Linus Reinhag, August Martinsson och Rickard Edlund satsade denna söndag på en tretimmarsrunda.

Massaktion mot industriellt jordbruk i september

Den 19-25 september i år samlas aktivister och jordbrukare i tyska Brunsbüttel för att genomföra en massaktion i civil olydnad mot konstgödseljätten Yara. Aktionen är den del av kampanjen **Free the Soil**, som syftar till att blottlägga det industriella jordbrukets destruktivitet och dess förödande konsekvenser på människor och miljö. Yara är ett norskt bolag, till stor del ägt av den norska staten. 2017 hade de en omsättning på 9,8 miljarder euro och de dominerar den globala marknaden för kvävebaserat konstgödsel. Genom att angripa konstgödseljätten vill arrangörerna koppla det industriella jordbruket med klimatkrisen, eftersom produktionen av kvävebaserat konstgödsel kräver extrema mängder energi. Yara är den enskilt största konsumenten av fossilgas i Europa.

I samband med aktionen arrangeras också ett klimat- och jordbruksläger med fokus på agroekologi.

Det kommer arrangeras bussresor från Köpenhamn till Brunsbüttel, och AG Hedvig ordnar med övernattnig i Malmö för de långväga som behöver mellanlanda. Håll koll på

aktivisme.info för bussbiljetter och AG Hedvig på facebook för övernattnig.

Vi ses där!

Aktionsgrupp Hedvig

Notiser

Klimatet eller kampen om tiden

Klimataktivistgruppen AG Hedvig startade i april i år podden **Klimatet eller kampen om tiden** med tips på "vardagaktivism", och ren kunskapsförmedling. Än har man inte hunnit producera så många avsnitt men bland annat behandlat olika fossilgasers egenskaper för miljön.

1 – Poddpremiär

2 – Fossilgas: En ulv i fårakläder

3 – Ende Gelände: midsommar i Mordor!

4 – Preem pajar planeten – Del 1

4 – Preem pajar planeten – Del 2

<https://klimatetellerkampenomtiden.home.blog>

På Liv Strömquists instagram

Daniel Jadue gästar Malmö i samtal med Malmövännernas Carlos González.

Den marxistiske borgmästaren i Recoleta

När marxisten Daniel Jadue ställde upp i borgmästarvalet i chilenska Recoleta 2000 fick han två procent av rösterna. Sexton år senare fick han egen majoritet med 56 procent. Vägen dit gick via läxhjälp och studiestöd samt juridiskt stöd till invånarna.

Daniel Jadue är marxist-leninist och hans politik utgår från denna ideologiska grundsyn. Nu är han den tredje mest citerade personen i media efter Piñera och Bachelet, tidernas mest populära president. Detta i ett land där ägandet av medier är extremt koncentrerat, styrt av i princip en enda konservativ familj, familjen Edwards, samtidigt som kommunistpartiet PCCh (Partido Comunista de Chile), varit förbjudet under långa perioder av Chiles historia, senast från 1973 till 1990.

Hur har då detta gått till?

Långsiktig planering

Strategin byggde på en långsiktig planering för att vinna valet och gick ut på att göra konkreta förbättringar för invånarna.

Några få partimedlemmar började fråga

invånarna vad de behövde via så kallade Juntas de Vecinos i kommunen. Det är en form av grannskapsförening som driver invånarnas intressen inom olika områden genom att representera dem inför myndigheter, utveckla och presentera lösningar på problem till myndigheter och driva aktiviteter inom sport, miljö, utbildning, kultur och fritid för grannarna. Det kom fram att invånarna behövde hjälp med tre saker:

- Utbildning, speciellt läxhjälp och studiestöd, för att klara av intagningsproven till universitetet
- Administration i olika former
- Diverse juridiska ärenden

Volontärer startade

Arbetet startades på volontär basis av en liten grupp partimedlemmar och utvecklade

des progressivt till allt fler av de 35 Juntas de Vecinos som finns i kommunen.

Ett viktigt instrument i detta arbete var Kulturcentrum la Chimba där Jadue valdes in som president 2003. Det är en förening som ägnar sig åt att främja kulturell och social utveckling samt utbildning med sikte bland annat på ledarskap.

Det gjordes också försök att få igång sport, speciellt fotbollsspelande.

Allt detta spreds sig inom hela kommunen, engagerade fler och fler och blev grunden till hans framgång i valet 2012.

Skapade folkapotek

Bland det första Jadue gjorde när han väl kom till makten var att starta Farmacias populares, Folkapotek. De fattiga hade ofta inte tillgång till eller råd med mediciner, ett behov som medborgarna uttryckt i de dialoger som uppstått. Mediciner såldes i befintliga apotek med ett påslag på tre gånger inköpspriset av ett fåtal oligopolföretag med en hög koncentration av apotek i de mest köpstarka områdena. Men varken stat eller kommun har rätt att driva affärsverksamhet, dvs. denna får inte vara vinstdrivande.

Därför började kommunen köpa in medicin och sälja till inköpspris åt de apotek som var intresserade. Driftskostnaderna står kommunen för och de är lägre än de subventioner till medicin som tidigare betalades ut. Nu finns det 141 Folkapotek spridda över hela landet och en intresseförening, Asociación de Farmacias Populares, som numera också gör gemensamma inköp.

Samma koncept utvecklades genom Op-ticas populares, ett annat stort behov då ett par glasögon kostade mellan 120-150 US\$, medan medellönen ligger på 300 US\$. Priset på vanliga glasögon kunde på så sätt sänkas till 8 US\$, något som försäkringskassan dessutom ersätter, medan priset på de progressiva sjönk från 300 till 50 dollar.

Social tillit

Man har också infört ett system där elever, föräldrar, lärare och rektorer samverkar för att styra skolan på bästa sätt.

Systemet bygger på total tillit till de styrande, politikerna lägger sig inte i, men staten betalar ut en skolpeng per elev. Man ser inte heller eleverna som potentiella avhoppare, och de får inte skulden för eventuella misslyckanden. Det är skolan som har misslyckats om det händer. Skolorna i Recoleta har nu den allra lägsta andelen avhoppare, den är nästan obefintlig.

Öppna skolor

Ett annat problem var ungdomskriminaliteten, och för att få bort ungdomarna från gatan med droger och kriminalitet, utvecklades Öppna skolor, ett koncept som i mycket liknar de Allaktivitetshus som finns i vissa delar av Malmö.

Nu deltar cirka 65 000 personer i olika fritidsaktiviteter i de 19 skolor som finns i kommunen. Innan dess fanns få möjligheter till sådana verksamheter. Det har lett till att ingen strejkar, inga ockuperar och att kriminaliteten har minskat med

18 procent på fyra år, trots att de kommunala vakterna, mest pensionerade carabineros, har avvecklats.

Jadues fem principer

Jadues styrning av kommunen är baserad på fem principer: effektivitet, ändamålsenlighet, redlighet, delaktighet och transparens. Ekonomin redovisas öppet på kommunens hemsida. Han arbetar 9-16 på sitt kontor och är därefter ute bland folket i kommunen där han själv är uppväxt.

Huvudingredienserna i denna framgångssaga kan sammanfattas med följande: Bygg upp stöd underifrån, tillsammans med medborgarna, utifrån deras uttryckta behov. Visa tillit till medborgarna, främja egenmakten, uppmuntra delaktighet och utveckla politiken utifrån medborgarnas liv och behov. Sist men inte minst: gör kreativa tolkningar av lagen med sikte på att tillfredsställa medborgarnas behov. Som Daniel Jadue själv sammanfattar det:

Det är en fråga om att skapa ett välfärdssamhälle inte en välfärdsstat!

Text och bild Gunilla Ryd

Fotnot: Sebastián Piñera, konservativa Renovación Nacional, Chiles president sedan 2018. (Även 2010–2014) Michelle Bachelet, Chiles socialistiska parti, Chiles president 2006–2010 och 2014–2018. (Nu chef för FN:s kommisariat för mänskliga rättigheter.)

LÄRDOMAR FRÅN CHILE

Recoleta är en fattig kommun med 160 000 invånare och en budget på 174 000 pesos per capita eller 2 300 svenska kronor, en budget som är cirka en fjärdedel av Malmös räknat per invånare. Det måste jämföras med Santiagos rikaste kommun, Las Condes, som uppnår 13 000 kronor per invånare.

CHILE EFTER KUPPEN

Chile blev efter militärkuppen 1973 nyliberalismens främsta experimentverkstad. Inkomstskillnaderna ökade kraftigt. Nu har Chile bland de största klyftorna i världen, trots att landet haft en mycket hög tillväxt de senaste 10–15 åren. Den allra rikaste procenten har gynnats på bekostnad av resten.

Santiago blev också en alltmer segregerad stad, med ett alltmer segregerat skolsystem och en allt mer ojämlik vård.

VINSTFÖRBUD

I Chiles friskolor har vinstuttag förbjudits, lokalerna måste ägas av skolan och lärarna har fått en kraftig lönehöjning. Dessutom röstades nyligen ett förslag igenom om att sänka parlamentari- kers löner.

Vi har mycket att lära av Chile. Inte av misstagen, men vad man senare gjort för att rätta till dessa.

Under valrörelsen i höstas besökte Daniel Jadue, borgmästare i en av Santiagos fattigaste kommuner, Sverige på inbjudan av kulturföreningen Victor Jara.

Här i Malmö anordnades två möten.

Detta gång var det som genom väl förberedda inlägg och klok argumentation visade upp att det finns en annan väg för Region Skånes framtid! Från vänster: Emma Wennerholm, Linda Ekelund, Vilmer Andersen, Paloma Mamani, Sara Svensson, Busi Dimitriu, Angelica Svensson, Patrik Milton, Agneta Lenander, Peter Ahlbom. Ej med på bild: Kicki Lenander, Morgan Svensson, Samuel Johansson.

Våra lösningar för Skåne

Vänsterpartiet lägger en budget för att skapa ett Skåne för alla – inte bara för de få. Sara Svensson, Vänsterpartiets regionråd, sammanfattar det i sitt anförande på regionfullmäktige 17 juni på följande sätt:

”Vänsterpartiets mål med denna budget är att göra satsningar för framtiden. För en hållbar miljö, för en hållbar arbetsmiljö i sjukvården, för en jämlik tillgång på vård, för hela Skåne. Vi tar höjd för de stora investeringar som vi är mitt inne i, vi ser att vården behöver mer resurser och vi satsar på kollektivtrafiken. Kulturen får tillskott så att vi kanske kan se tillbaka på 2019 som en historisk pinsam parentes – ni vet året då kulturrådet sänkte anslagen till Skåne eftersom de regionala bidragen var så låga. Oavsett var man bor i Skåne ska man ha tillgång till den välfärd som en har behov av.”

För när alliansens lägger en budget utan ekonomisk uppräknings för demografin och generellt sparkrav på 2% procent med ena handen och ger tillbaka vissa summor i form av ”satsningar” med andra handen så sätter det tonen för framtiden för alliansens Region Skåne.

Men det finns en annan väg att gå. Vi ser sjukskrivningstal som ökar samtidigt som sjukvårdspersonalen gång på gång berättar om försämrade arbetsvillkor. Detta är inte två isolerade händelser. Men när alliansens svar blir incitamentpeng så lägger Vänsterpartiet en budget för att värna om personalen. Vår budget innehåller satsningar för att höja grundbemanningen, att stärka arbetsmiljöarbetet med risk och konsekvensanalyser och att höja lönerna. Det är satsningar som på riktigt tar hand om personalen och gör regionen till en attraktiv arbetsplats.

Men svaren de styrande kommer med i budgetdebatten pekar ut en annan väg för Region Skåne. När Kristdemokraternas gruppleddare ifrågasätter varför vi värnar om anställningstryggheten och tänker att de ska privatisera ännu en del av Region Skånes verksamhet som bot på detta, i det här fallet den palliativa vården, och när regionens moderata ordförande kritiserar vårt förslag på

arbetstidsförkortning med att det skulle innebära att vi måste anställa fler trots personalbrist så blir det tydligt att det borgerliga styret inte tänker vara med och skapa en organisation med goda arbetsförhållanden som faktiskt lockar människor att jobba inom den skånska vården.

Samtidigt krävs det kraftfulla politiska beslut för att vända den negativa klimatutvecklingen och nå målen från Parisavtalet. Ett exempel på arbetssätt som flera kommuner och regioner nu arbetar med är koldioxidbudgetar. Det är en metod som går ut på att bryta ner Parisavtalets mål till regional nivå och sätta fokus på att få ner koldioxidutsläppen. En regional koldioxidbudget berör inte enbart regionens egna verksamheter, utan all verksamhet som sker inom Region Skånes geografiska område. En regional koldioxidbudget utgör ett stöd i samarbete med kommunerna, men också med andra aktörer. Därför innehåller vår budget en satsning på att ta fram en koldioxidbudget för att ställa om mot ett fossilfritt Skåne. Alliansen fick i budgetdebatten frågan om var deras miljö-satsningar syns i deras budget och svaret de gav var tydliga – vi ska bygga ut E6an.

Vänsterpartiet la en budget för att skapa ett mer jämlikt Skåne. För att

”Alliansen fick i budgetdebatten frågan om var deras miljöåtgärder syns i deras budget och svaret de gav var tydliga – vi ska bygga ut E6an.”

lyckas med det krävs satsningar på en bra arbetsmarknad, en jämlik sjukvård, en utbyggd kollektivtrafik. Detta görs inte i en handvändning, men det är genom att se hur samhället som helhet hänger ihop och satsa i varje del som vi kan vända trenden och bygga ett jämlikt samhälle.

Några förslag ur Vänsterpartiets budgetförslag för 2020 var:

Att skärpa arbetet med jämställdhetsanalyser och data som analyserar omtämlade ojämlikheter i sjukvården;

Att utreda och införa kostnadstak på de specialiserade vårdvalen;

Att avgiftsfria hälsoundersökningar för boende i socioekonomiskt utsatta områden;

Att påbörja processen att korta arbetstiden till 30 timmar i veckan med bibehållen lön på tio avdelningar;

Att utföra en särskild lönekartläggning med mål att lyfta lönerna för anställda med oskäligt låg lön – målet ska vara att ingen anställd ska tjäna under 28 000 kronor i månaden;

Att utveckla samverkan med kommuner, föreningsliv och berörda i planeringen av kollektivtrafiken;

Att utreda hur alla pensionärer i Skåne ska kunna åka kollektivt utan avgift;

Att börja fasa ut avgifterna inom kollektivtrafiken för barn och unga;

Att återställa finansieringen till kulturnämnden och därmed uppfylla Region Skånes del av samverkansmodellen mellan statens kulturråd och berörda kommuner.

Efter två dagars debatt klubbades alliansens budget igenom.

Werner Petersson

Nerskärning är satsning – för borgare och SD

Det ekonomiska läget i Region Skåne är spånt idag, oavsett hur man räknar. Sjukvården står för det största underskottet. Kanske är det personalkrisen inom vården som gör att unga placerar sjukvård som den viktigaste politiska frågan på listan 2019? En fråga som hittills oftast hamnat högst upp på äldres önskelista över förbättringar.

Region Skåne styrs av en minoritetskoalition genom Alliansen, som i praktiken behöver SD på sin sida för att få igenom sin politik. Graden av oenighet med partiet som ropar ”det är invandrarna som kostar” så fort de skymtar en talarstol är ojämn mellan allianspartierna, men effekterna av beroendet syns ofta tydligt i nämnder och beredningar. I budgetförslaget inför 2020 gav styrets förslag på ingen skatthöjning och bibehållna effektiviseringskrav, ett borgerligt uttryck för att kunna beskriva fortsatta nerskärningar och anställningsstopp som en satsning. Man satsar vidare även på kultur, kollektivtrafik och regional utveckling genom att tillföra mindre pengar. Eller skär ner, beroende på retorisk smak.

Den befolkningsökning och det förändrade förhållandet mellan åldersgrupper (demografisk förändring: en större andel av befolkningen kommer att vara äldre med påföljande ökning av sjukvårds- och omvårdnadsbehov) som kommer att ske i regionen har man räknat med i ökade skatteinkomster men inte i ökade behov. Uppräkning, som det kallas, bör ske vart år om man är lyckligt lottad och faktiskt har en befolknings-tillväxt. Det sker också för att kompensera för inflation och är en förutsättning för att kunna hålla budget över tid (när saker blir dyrare i verkligheten hjälper det föga att det står på budgetpappret att det inte skulle det). Årets borgerliga

budget räknar inte upp. Man hävdar att uppräknings inte har fungerat tidigare. Saker kostade ändå.

Under sitt första år vid styret har man lyckats skapa ett kulturupprop med arga kulturutövare som blivit av med fria sökbara medel och (mer eller mindre) 33 missnöjda kommuner där även de egna partiernas företrädare ilsket försökt få till samråd innan nerskärningar sker i kollektivtrafiken – gärna innan besluten fattas och inte i efterhand. Vårdpersonalens stress inför sommaren är stark och det talas om att mellan vartionde och var femte vårdplats kommer tvingas stänga. Intet av detta verkar ha påverkat besparingsivern det minsta – stolt förklarar man att även i kommande budget ska en miljard läggas åt sidan. Trots att verksamheterna svälter.

Fler vårdval verkar vara en universal-lösning, trots att kostnaderna för just vårdvalen ständigt stiger långt över beräknade nivåer och man även från blå planhalva börjat snegla mot kostnadstak: hur mycket skattepengar ska man få lov att fakturera ut till sitt vårdföretag? Det ser kanske lite illa ut att så stor del av kakan försvinner? Men för valfrihet/etableringsfrihet är man beredd att betala dyrt. Frågan är hur länge vindflöjelspartiet SD vill åka med på den vagnen, de tenderar att byta fot någon gång i kvartalet.

Klimatfrågan har man en lite ovanlig syn på. Viktigt med klimat! Låt klimatsmarta tekniska lösningar finansieras! Men bygg omedelbart ut våra vägar för ökad trafik och sänk för guds skull dieselskatten! Sedan, när vi fortsatt på precis samma bana som nu, kommer säkerligen företag och räddas oss från både utsläpp och skatthöjningar.

Hoppet sägs vara det sista som överger människan. Vänsterpartiet överlämnar istället en egen budget.

Emma Eliasson Åström

Sjuksköterskan som fick nog av systemfelen – gick via aktivism till talarstol

Agneta har ett brett kontaktnät. Det märks inte minst när man rör sig i miljöer kring sjukvården, då kramas det till höger och vänster och bjuds in till kommande demonstrationer och protestlistor.

Hon är sjuksköterskan som fick nog av att tystas ned, startade nätverk och nationella protester mot situationen för de vårdanställda och hamnade i Regionfullmäktige för Vänsterpartiet i Skåne – där hennes brinnande engagemang för sina kollegor och raka rapporter från avdelningsgolvet till och med får Allianspolitikerna att sitta still i bänkarna. En stund.

Trots att Agneta har ett fullspäckat schema verkar hon göra oerhört många olika saker. Efter budgetsammanträde med regiongruppen satte vi oss ned en stund för att prata engagemang, oro och Skånes framtid. Hon fick inleda med att berätta om vad hon tycker är roligast att göra.

– Att göra kaos! Nej, men... att bedriva opinion. Jag lägger otroligt mycket tid och tankeverksamhet på det, hur man ska lyfta olika frågor på bästa sätt. Om man ser på sjukvårdsfrågan, det är ju egentligen en kvinnofråga. Det var det som fick mig in i politiken från början. Så när jag är ute och går med Gösta (hunden, red:s anm.) i skogen, som är mitt andra fritidsnöje, så går jag och diskuterar med mig själv! Jag kan tänka på debattartiklar och saker jag vill göra, motioner och så. Hjärnan är lik-

som igång hela tiden och det är en väldigt kreativ process. Förra veckan var jag ute med Gösta och när jag kom hem skrev jag en artikel till Trelleborgs Allehanda (om den palliativa avdelningens vara eller icke vara, red:s anm.) och ett öppet brev till vård- och omsorgsnämndens ordförande direkt efter det.

Det var en konstruktiv promenad!

– Ja! Och sen är det mina rosor som har blivit ett stort intresse som jag vårdar ömt.

Just det! Det är ganska nytt?

– Det är ganska nytt. De får växa där bland tistlar och kirska! Jag är så glad för dem.

Agneta gick med i Vänsterpartiet första maj 2013 i Lund. Beslutet hade föranletts av en del diskussioner hemma kring köksbordet.

– Det var jag och en tjej som jag träffat

genom sjukvårdsaktivismen som gick med samtidigt. Vi hade pratat om det hemma och David (Lenander, numera ordförande och kommunpolitiker för V Svalöv, red:s anm.) var socialdemokrat men trodde inte jag skulle passa in där. Jag var nog lite rödare och mer... oresonlig. Så det blev Vänsterpartiet! Man hade ju kunnat arbeta med de frågorna jag ville inom facket också, men det kändes inte rätt för mig. Jag såg så många systemfel, så mycket övergripande jag ville ändra på.

Ändå var det inte ett självklart steg till att engagera dig parlamentariskt?

– Nej, inte alls! Jag trodde aldrig att jag skulle klara det. Jag kom ju direkt in från gatan, hade ingen utbildning, ingen föreningsvana... Jag tänkte mig att jag skulle bli en medlem som liksom stöttade i bakgrunden.

Men så blev det inte riktigt..?

– Så blev det inte! Och nu är jag stolt och glad över det. Ändå var det lite mer tekniskt än vad jag föreställt mig, och att saker går långsammare. Det har varit lite svårt för mig, tålmod är inte min paradgren så det var frustrerande i början. Men det finns mycket kärlek inom rörelsen, man får lov att vara lite dum... eller man behöver inte kunna allt! Som att ta fram en budget, det hade jag inte kommit i kontakt med alls innan. Så politiken har kanske gjort mig lite mer tålmodig. Kanske.

Det ständiga yrkandet?

– Ja!

Du har en del andra engagemang utanför partiet också?

– Ja. Jag driver ju sjukvårdsfrågor på många plan får man väl säga. I Florence-

gruppen till exempel som jag startade 2012, ett nätverk med alla vårdanställda och vårdarbetare... Sjuksköterskor, undersköterskor, läkare, alla möjliga är med, både pensionärer och fortsatt arbetande. Syftet var dels att vi skulle samla oss och skriva motioner till våra respektive fackliga kongresser och lära varandra och stötta varandra, och skriva debattartiklar. Det var utifrån det lilla nätverket som vi var tre stycken som drog igång nationella demonstrationer (Vårduppropet, red:s anm.) och nu har vi ett sjuksköterskebrev, eller vad man ska säga, där vi försöker... jaga folket lite. Och sedan startade vi en kultur- och integrationsförening som heter Marhaba i Svalöv.

Den har jag missat!

– Jo, det gjorde vi hösten 2015. Vi tyckte

debatten var så tråkig och ville göra något, starta en mötesplats i kommunen. Nu har vi ett helt hus i Svalöv med kvinnoträffar och barnträffar och konstskola och där är allt möjligt, ungdomskvällar och disco och allt! Och ur den föreningen så har vi startat Svalövs revysällskap, så ja, jag ska spela teater! En nyårsrevy! Det har varit väldigt lätt att skriva nummer till den eftersom den utgår från kommunen och den politiska turbulensen. Så det är inte bara... okej, det är bara politik!

Vad skulle du säga är den största utmaningen för Skåne som region?

– Att den ska hålla ihop. Vi behöver ha ett perspektiv för hela Skåne där vi kan hitta enighet, inte bara människor emellan utan även mellan stad och mindre tätorter. Idag lägger man ofta mycket kostnader på få människor i de här orterna. Vi behöver infrastruktuursatsningar, det hänger ihop med mycken annan utveckling. Om vi ska kunna ställa om sjukvård och omsorg så att vi når alla – Skånes befolkning blir allt äldre – kan man inte lägga 20 000 i kostnad för en fiberinstallation på en fattigpensionär för att hen ska kunna få dagens omvårdnad. Sådant måste vi lösa i samhället, och det måste komma från oss.

Hur skulle ditt drömscenario se ut om tre mandatperioder?

– Åh då har vi egen majoritet! Vi skulle kasta ut allt som har med privatiseringar att göra, bara ut med det! Och vi kan genomföra sex timmars arbetsdag och kvinnor blir lika värderade för det de gör som alla andra, för så är det inte idag. Alla de här kvinnodominerade yrkena som man faktiskt inte tar på allvar idag – man inser inte vilken välutbildad kompetens man har! Så ja, kvinnor ska värderas för det de gör och får pröjs för det. Och vi följer hälso- och sjukvårdslagen. Det är min käpphäst, det är verkligen de som har de största behoven som ska gå först, du är inte en kund i sjukvårdssystemet! Hela det här kundtänket är bara borta, tänker jag. Ja, typ så!

Emma Eliasson Åström

Vård i livets slutskede, en sorglig soppa i Trelleborg

Frågan om vård i livets slutskede, så kallad palliativ vård, har varit en het potatis i Trelleborg åtminstone sedan slutet på 2015 då den avdelning som fanns fick stängas över jul och nyår för att det fattades läkare. Men när avdelningen väl hade stängts en gång visade det sig väldigt svårt att öppna den igen.

Det som började som en brist på läkare blev ganska snart en brist på sjuksköterskor och där är vi fortfarande 3,5 år senare. Några ganska valhänta försök att öppna avdelningen gjordes av S och MP när de satt vid rodret förra mandatperioden. Förutom att det inte var så lockande att söka tjänst på en avdelning som blivit stängd en gång komplicerades sökandet genom att utlysa tjänster utan startdatum. Effekten blev att även de få sjuksköterskor som var intresserade av att jobba på avdelningen inte vågade tacka ja till en tjänst då de helt enkelt inte visste när de kunde få börja jobba.

Under hela denna tid har det också funnits ett starkt tryck från Trelleborgs invånare i allmänhet och gruppen *Rädda*

vårt sjukhus i synnerhet. Det har ordnats ett antal debatter och samtliga politiska partier har fått svara på enkäter kring deras inställning till både sjukhuset som helhet men med extra fokus på de palliativa platserna. Många har pekat på det fullt rimliga att vård i livets slutskede är något som bedrivs nära. Även om det i många fall är väldigt specialiserad vård måste den ske så pass nära att vänner och anhöriga har en möjlighet att komma och hälsa på, då fungerar inte en centralisering till Malmö eller Lund.

Kombinationen av ett starkt folkligt tryck och akuta problem att hitta personal fick S och MP att leta udda lösningar. Under hösten 2018 försökte man öppna den palliativa avdelningen i samarbete med Igelösa Life Science AB som är ett lundabaserat forskningsbolag inom medicinbranschen. Tanken var att öppna någon form av mellanting av vanlig palliativ avdelning och forskningsprojekt. Förslaget trillade dock då bolaget drog öronen åt sig samtidigt som regionens jurister började varna för att konstruktionen kunde innebära en juridisk konflikt enligt lagen om offentlig upphandling (LOU).

Nu är det ny mandatperiod med allians-

styre, och nu finns ett nytt förslag på bordet: sälj driften! Varför just privat drift skulle lösa problemet med att hitta personal finns det inte något svar på, det hela får snarast ses som en from förhoppning från borgerligheten. I förslaget finns även en ny geografisk anvisning som säger Malmö-Trelleborg istället för som tidigare ett tydligt krav på just Trelleborg. Beroende på vem som eventuellt vinner upphandlingen kan avdelningen hamna lite var som i området "Trelleborg-Malmö".

Från Vänsterpartiets sida är detta senaste påhitt om att upphandla verksamheten något vi tydligt sagt nej till. Vi har istället hävdade att vinstintresse är något som inte har inom välfärden att göra. Den offentliga vården ska alltid drivas med patientens behov i första rummet och de palliativa vårdplatserna måste vara tillförlitliga och utgöra en trygg och värdig plats för patienter och anhöriga. Det menar vi sker bäst i offentlig drift.

Sista ordet i denna fråga är garanterat inte sagt och vi får se var borgarnas privatiseringsexperiment landar.

Mikael Persson

Fyra frågor till Lisa Claesson, partidistriktets nya ombudsman

I augusti får Vänsterpartiet Skåne en ny ombudsman när Lisa Claesson börjar arbeta på partidistriktet. Lisa kommer att arbeta tillsammans med Olof Norborg som är kvar på distriktets andra ombudsmannatjänst. Folkviljan/Menander ställde fyra frågor till Lisa.

Vem är Lisa Claesson?

Jag är en trettioårig tvåbarnsmamma som bor och är uppvuxen i Malmö. Politiskt har jag ett förflutet i Ung Vänster samt Vänsterpartiet Malmö. Jag tillhör den där generation som såg våra föräldrar bli arbetslösa efter att Kockums i Malmö lades ner i slutet av 1980-talet, vi som började skolan under 90-talskrisen, strejkade och demonstrerade mot nedskärningarna i skolan när vi gick mellanstadiet. Redan under den eran väcktes helt klart ett politiskt engagemang inom mig som sedan i tonåren tog fart i en mer organiserad form då jag gick med i Ung Vänster. Mitt hjärta bankar extra hårt för frågor som berör klass och arbetarklassens villkor i Sverige idag.

Vilka förväntningar har du inför ombudsmannajobbet?

Det är alltid svårt att prata förväntningar. Men jag hoppas på att få använda mina organisatoriska färdigheter och min politiska erfarenhet som jag bär på trots mina relativt unga år. För mig har organisering alltid varit den självklara vägen till att förändra saker och ting. Att få chansen

att också jobba med organisering och rörelsebygge är förstås extremt kul. Men det är också något att ta på största allvar. Nyliberalismen har lett oss fram till en ganska galen samtid och vi socialister måste förändra det här. Vi måste kasta nedskärningspolitiken i soptunnan och krossa fascismen, ingen annan kommer att göra det.

Vad har du för bild av Skånedistriktet?

Vi är ett stort distrikt med partiföreningar som har väldigt olika politiska förutsättningar. Malmö är en stor stad och Sveriges fattigaste stad, ett väldigt hårt klassamhälle. I delar av södra innerstaden i Malmö får Vänsterpartiet väldigt bra valresultat och är stora om vi ser till de som röstar. På andra orter i Skåne ser de politiska förutsättningarna helt annorlunda ut. SD är största parti och Vänsterpartiet backar i senaste valet. Partiföreningarna är mindre och har helt enkelt helt andra förutsättningar att arbeta utifrån när det gäller organisering.

Vilka utmaningar står vi inför? Hur hoppas du kunna bidra?

I olika delar och västvärlden ser vi att stad och land glider isär. Det ser vi även i Skåne. Det är förstås en ordentlig utmaning för oss inom Vänsterpartiet. Jag tror först och främst att det är viktigt att ha i medvetandet att det är just en storpolitisk struktur som sker på många platser, men jag är också övertygad om att saker och ting kommer att förändras och historien visar oss att förändring kan ske mycket snabbt. I Frankrike har vi sett gula västarna protestera mot sämre villkor för människor som bor på landbygden. I Sverige ser vi bensinupproret som just nu protesterar mot höjda bensinpriser. I Vänsterpartiet kan vi tycka olika om just de här olika rörelserna, men jag tror ändå det är oerhört viktigt att vi alla förstår vad de reagerar på. Finns inte ordentliga busstider och kommer tågen inte i tid, då kommer människor att protestera mot höjda bensinpriser. Att SD växer på många platser i Skåne hänger ihop med stad och land-frågan och nyliberalismens nedmonteringspolitik. Vi i Vänsterpartiet måste visa att vi är ett annat alternativ, ett socialistiskt alternativ till nyliberalismen och nyfascismen. Ska vi göra detta måste vi i distriktet fortsätta och bygga ut partiföreningsstödet så att partiföreningar kan växa utifrån de förutsättningar som finns. Vi måste även arbeta aktivt för att knyta an till olika folkrörelser runtom i Skåne, hyresgästföreningen, fackföreningsrörelsen m.m. Jag hoppas innerligt att jag kan bidra med just detta och kommer åtminstone ge allt för att göra det.

Redaktionen tipsar

Maria Källberg MK, Lisa Claesson LC, Per Långby PL, Amalia Bartholdson AB, Olof Norborg ON, Werner Petersson WP.

Complete Sherlock Holmes

En absolut klassiker. Jag har i hela min uppväxt läst och fascinerats dessa fantastiska berättelser och det har kommit ut ett par utgåvor de senaste åren med samlingar av alla noveller. Det är väl ingen höjdsak att gissa på att Benedict och Lara har något med saken att göra. I alla fall fick jag en i julas och tänker att finns det någon bättre deckare att ha med sig på stranden än denna fantastiska klassiker? Det finns det säkert men jag vill ändå utifrån läsglädje rekommendera denna novellsamling! WP

Författare: Sir Arthur Conan Doyle
Förlag: Guild Of Master Craftsmen, 2018

Staden och kapitalet: Malmö i krisernas tid

En bok som legat på mitt sängbord lite för länge. Men vad kan vara bättre att läsa på semestern än saker som en tycker är intressant. Boken utlovar att den gör ekonomisk teori lättillgänglig och tankeväckande och stadshistoria politiskt relevant. Men den pekar också framåt i det stora och det lilla och ställer den viktiga frågan hur våra städer bäst ska kunna hantera nuvarande och kommande kriser. Om den gör det kan vi väl ta en diskussion om efter sommaren? WP

Författare: Ståle Holgersen
Formgivare: Magnus Helgesen
Förlag: Bokförlaget Daidalos, 2017

Vera

Romanen om den traumatiserade flyktingkvinnan Sandrine inleds med en dramatisk förlösning, och avslutas med en poetisk försoning. Hennes öde flätas samman med överklassfamiljen på Östermalm, i en värld där efterkrigsmoralen förtrycker individen, allt framställt på ett glimrande språk. PL

Författare: Anne Swärd
Förlag: Bonniers förlag, 2017

Blå Moped

Ny skiva av en av Sveriges största vispoeter. Utgiven på vinyl. Musiken digitalt ingår i priset.

"Mitt i steget mitt i livet när nåt ovekligt händer måste kartan ritas om jag ber om några dagar till jag har köpt mig ett par skridskor nu när vintervindar vänder du ska veta jag blir kvar här så länge som du vill du finns i landskapet och ljuset i åkrama och jorden i björkarna och vinden i vartannat andetag du finns i trädgården och huset i sångerna och orden, i tårar över isen, en klar vårvinterdag." ON

Christina Kjellson: Blå Moped
Pris: 150 kr + frakt. Beställ från Troglodyt
Produktion: www.troglodyt.se

Everyday Dreams

Nyutgivnet somrigt album från 25-åriga Ludvikabon, tillskottet på den bluesiga singer-songwriter-kartan som fullständigt golvat kritikerkåren. Hade självaste syrrorna i First Aid Kit, Klara och Johanna Söderberg som mentorer i begynnelsen för ett par år sedan. Det här är första släppet från eget bolag efter ett par års tystnad. Jesper Lindell har sitt eget uttryck, men som ledtråd, tänk Van Morrison, Leonard Cohen och lägg på det en sjuhelsikes röst! Lyssnar just på Whatever Happens. MK

Jesper Lindell: Everyday dreams
Skivbolag: Wellsound Records

1793, en Bellman noir

Filansskribenten, själv sprungen ur Sveriges äldsta adelsätt, har enligt experterna gjort en grundlig research och skriver fram en deckare med ett vedervärdigt mord, där ett skitigt, illaluktande, hopplöst Stockholm med grundmurat förtryck av fattiga och kvinnor skildras. Och med ett överraskande slut. Författaren kom nyligen med fortsättningen, 1794. Belönad bland annat med Årets bok, bästa debut från Svenska Deckarakademin, Crimetime Specsavers Award och Storytel för ljudboken. MK

Författare: Niklas Natt och Dag
Förlag: Månpocket, Bokförlaget Forum, 2017

Just Kids

Just kids är skriven av Patti Smith och handlar om hennes liv under 60- och 70-talet i New York. Boken är en personlig och intim resa genom hennes liv under den tid då hon fick kämpa som mest för att synas och höras. Den handlar om motgångar och framgångar och om en inre längtan av att få ge uttryck för det konstnärliga.

Relationen mellan Patti Smith och Robert Mapplethorpe, som är central i berättelsen, är en lika sorglig som vacker beskrivning av en oväntad kärleksrelation och lägger grunden för hela bokens underton.

Patti Smiths förmåga att förstå vikten av detaljer som avgörande moment i hennes liv och skickligheten i att förmedla känslor är imponerande. Hon lyckas på ett enkelt sätt skapa en poetisk rytm som genomsyrar boken från början till slut. AB

Författare: Patti Smith
Förlag: Brombergs förlag, (pocket) 2011

Mårbackaklassiker

Selma Lagerlöf: Våga plöja Selma! Börja till exempel med Gösta Berlings saga, om den vackra, försupne unge pastorns bravader hos majorskan i Ekeby, eller "tre i en"-boken med titlarna Löwensköldskan ringen, Charlotte Löwensköld och Anna Svärd. Finns nyutgivet i pocket i närmaste bokhandel. MK

Tito – folkets diktator

Det är en bok för många som ger Tito en rimlig plats i historien. Du behöver inte vara historienörd för att läsa den för Björn Kumm skriver så fantastiskt. Den behandlar historien på

balkan som inte ligger långt ifrån Sverige men samtidigt rätt få har ordentlig koll på. Jag utlovar intressant läsning, sorg, glädje och kamp. LC

Författare: Björn Kumm
Förlag: Historiska media, 2011

Danska skallar

Danske Jussi Adler Olsens, journalist och författare, deckarserie med den envise och tilltufsade kriminalinspektören Carl Mørck och kalla fall-avdelningen Q omfattar hittills sju fristående romaner. Här samsas samhällskritik, solidaritet och humor med vedervärdiga brott.

Undanstoppad i polishusets källare i Köpenhamn löser Carl Mørck och hans assistenter, den mystiske Hafez el-Assad, Rose som kan sägas vara två i en, och den förvirrade Gordon fall som ingen visste fanns.

De läses med fördel, men inte av nödvändighet, i ordning.

1. Kvinnan i rummet
2. Fasanjägarna
3. Flaskpost från P
4. Journal 64
5. Marceffekten
6. Den gränslöse
7. Selfies

Politikens Forlagshus A/S,
Albert Bonniers förlag

Högläsning – ett underskattat nöje

Vi vet alla hur viktigt, roligt och mysigt det är att läsa för barnen, från tidiga år och långt upp i åldrarna. Sommarens är en skön period för högläsning, så unna varandra en mysstund också er vuxna emellan. Leta upp, låna, köp kapitelboken, nagelbitaren, deckaren eller tunggunget i en biografi och njut tillsammans.

treulig sommar!

I sommar är marknads- knallen röd

Var ska slevan vara, om inte i grytan? Skåne är marknadernas landskap med Kivik känt som en av landets äldsta. Varenda kotte tycks gå på marknad när det är sommar. Och där folk är, där ska Vänsterpartiet vara.

En med personlig erfarenhet från två årgångar Lommadagar är Patrik Milton, lommaföreningens ordförande. I föl som ett led i kampanjen inför de nationella valen och i år när Lommadagarna ägde rum veckan före EU-valen.

– Det var perfekt tajming. Vi bjöd så klart på fika med brysselkex och så lite godis till barnen.

– Folk är nyfikna. Men de har ofta en bild av Vänsterpartiet som lyckligtvis ofta kommer på skam när vi väl pratas vid, säger Patrik Milton. Det är möten som bryter isen, och när folk öppnar upp är det lättare att nå fram.

– Aktiviteten kräver god planering. Lite samma princip som med valstugor. Som att minst tre personer bör dela samma pass, för det behöver alltid göras något, och det viktiga är ju att ha tid för dem som vill snacka med oss.

Det är ett tips att ha något att locka med. Förutom fika hade lommaföreningen satt ihop en väldigt enkel tipstävling med tre frågor och en bok och en burk honung som en medlem tillverkat som vinster.

Och aktiviteten ger frukt.

– Vi fick till och med en person som förtidsröstat på Liberalerna omvänd, inte bara till att rösta på oss, han blev till och med medlem, säger Patrik Milton och tillskriver äran, dels partiets

klimatprogram och dels deras nyvärvade miljöpartist...

Ytterligare två personer skrev in sig som medlemmar till den relativt nya partiföreningen under Lommadagarna.

Marknader – ett sätt att synas överallt

Vänsterpartiet har syns på ett flertal marknader i Skåne främst under valåren. Det är särskilt viktigt för Skånedistrik-tets alla lokala föreningar som inte alltid har givna tillfällen att kampanja. Men det kan vara svårt för små föreningar att mäka med att arrangera aktiviteten på egen hand.

Patrik Milton är aktiv i distriktet och är ledamot i regionfullmäktige och ersät-tare i regionstyrelsen och talar av egen erfarenhet när han säger:

– Marknaderna är ett typexempel på där stora och små föreningar runt om i Skåne behöver hjälpas åt.

Och skickar med:

– Om man ändå ska gå på marknad i sommar kan man ju planera in att göra ett pass på en timme eller två tillsam-mans med vänsterkompisarna i den lokala föreningen.

Sid 31 – Vänstern på skånska marknader

Malmö

Bostadspolitiska utskottet

Tisdag 6 augusti, 3 september

Tid: 18.30-21.00

Plats: Vänsterns hus, Nobelvägen 51,
Möte med bostadspolitiska utskottet.
Alla är varmt välkomna!

Medlemsmöte

Måndag 19 augusti

Tid: 18.00-21.00

Vi kommer att välja nämndemän till
Tingsrätten.

OBS: tiden är en preliminär tid och kan
därför ändras. Det kommer uppdatering
på hemsidan kring plats.

Varmt välkomna!

Medlemsmöte

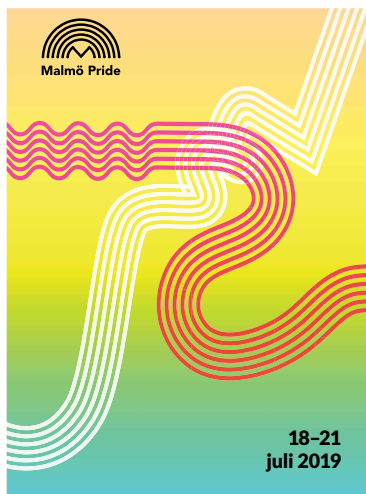
Torsdag 26 september

Tid: 18.00-21.00

Vi kommer ha idédebatt och förberedelse
inför kongressen 2020

OBS: tiden är en preliminär tid och kan
därför ändras. Det kommer uppdatering
på hemsidan kring plats.

Varmt välkomna!

Prideprogrammet se sista sidan

Vad är en sommar utan politiska föreläsningar och samtal på en grön mysig innergård? Inte mycket! Vänsterpartiet Malmö bjuder in till **sommarcaféer på Vänsterns hus, Nobelvägen 51 B**. Det blir olika temakvällar med politisk diskussion och fördjupning med föreläsningar. Vi börjar varje sommarcafé med fika kl 18.00 för att sedan börja föredragen kl 18.30 – ca 20.30. Varmt välkomna allihop!!

Organisering av migrantarbetare

Onsdag 26/6

Samtal om facklig organisering underifrån med organisatören och författaren Daria Bogdanska. I höstas förra året har Daria Bogdanska, som är mest känd för sin bok "Wage Slaves", men även jobbar ideellt som facklig organisatör, kommit i kontakt med migrantarbetarna som jobbar inom den skånska grönsaksbranschen. Arbetarna berättade om att de var missnöjda med de riktigt dåliga arbetsvillkor på arbetsplatsen, och ville organisera sig. Några månader senare bildade 20 anställda på företaget en egen fackklubb: Skåne Factory Workers Section. I våras vann klubben den första kampen, om rätt till trygga anställningskontrakt, men varje dag står medlemmarna inför nya utmaningar och svårigheter på grund av både sin utsatta position gentemot arbetsgivaren, och dennes antifackliga inställning. Under caféet kommer Daria berätta om SFWS, organisatoriska arbete som låg bakom bildandet av klubben och framtiden gällande organisering av migrantarbetare.

Det bjuds på fika och förhoppningsvis vackert väder.

Samtalet håll på vänsterns hus innergård och vid dåligt väder, inne på vänsterns hus.
Fika från kl 18.00

Kroppen och samhället

Onsdag 10/7

Feministiska utskottet anordnar sommarcafé på tema Kroppen och samhället.

Vi kommer att få lyssna på föreläsare som pratar om den extrema kroppshets som finns i vårt samhälle, speciellt under sommartider. Utöver detta kommer vi föra samtal kring kroppspositivism och hur vi kan hjälpas åt att bryta normer kring hur kroppen ska se ut

Såklart bjuder vi på massa gofika, kaffe och intressanta diskussioner!

Fika från kl 18.00

Hur ska vänstern måla hela Skåne rött?

Onsdag 24/7

I stora delar av världen ser vi just nu hur stad och landsbygd glider allt mer isär. Vinnarna på den nyliberala politik som bedrivits de senaste decennierna är övre medel och överklass som bor i storstäderna. Förlorarna är bland annat en stor del av de som bor på landsbygden. Just nu går Sverigedemokraterna framåt i stora delar av Skåne. Hur ska vi i vänstern vända på det? David Lenander från Vänsterpartiet Svalöv bjuder på en samtalskväll med avstamp i det politiska läget i Svalöv, där SD nyligen blivit styrande. Det blir en kväll om lands-

bygdspolitik och strategidiskussion som du inte får missa.
Fika från kl 18.00

Hur bygger vi en bred rörelse för att försvara LAS?

Onsdag 31/7

Det kom som en chock för många när Socialdemokraterna och Miljöpartiet gick med på att utreda en uppluckring av LAS för kunna komma till regeringsmakten. Det var ett av villkoren från Centern och Liberalerna i det så kallade 73-punktsprogrammet. Det har riktats en massiv kritik från den samlade fackliga rörelsen mot detta svek. Många inom fackföreningsrörelsen vill istället, precis som vi i Vänsterpartiet, förstärka LAS eftersom allt för många går på otrygga anställningar som borde omvandlas till fasta jobb. Hur kan vi inom vänstern tillsammans med fackföreningsrörelsen bygga en bred rörelse för försvara LAS och skapa trygga jobb?

Kom och Lyssna på Ana Rubin, jurist på Vårdförbundet på fackliga utskottets sommarcafé onsdag 31 juli kl 18:30 på Vänsterns hus, Nobelvägen 51. Fika från kl 18.00

Håll utkik!!

Fler sommarcaféer planeras för fullt till augusti. Håll utkik på www.vmalmo.se

Vänstern på skånska marknader

Vänsterpartiet och/eller Ung Vänster kommer att finnas på följande marknader i sommar.

- 29-30/6 Torparedagarna, Åstorp**
- 28-29/6 Bromölla**
- 3-4/7 Hörby marknad**
- 15-16/7 Kiviks marknad**
- 18-19/7 Sjöbo marknad**
- 18/7 Tomelilla marknad**
- 2-4/8 Gislövs marknad**
- 17/8 Anderslövs marknad**
- 7/9 Broby marknad**

Vill du hjälpa till? Kontakta: Busi Dimitru mobil 073-7726396

Marxistisk sommarskola

24-25 augusti

Tid: 09:00 lör-16:00 sön

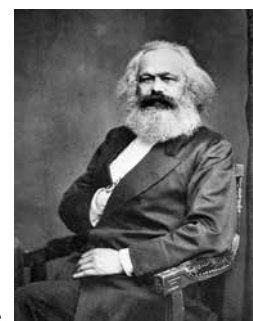
Plats: Falsterbo kursgård, Höllviken

Vi kommer att prata om klass, kriser, genus, rasism och eko-marxism.

Antalet platser är begränsat, så först till kvarn gäller.

Anmälan: pal.brunnstrom@vansterpartiet.se

Läs mer på sidan 5

Sommarkampanja med Malmövästern!

Flygbladsutdelningar, kaffe & politik

Läs mer på sidan 17

Sommar på Poeten

Den 1 juli slår vi upp dörrarna till Poeten på Hörnet! Här kommer vi hålla allt från spelkvällar till föreläsningar till open mic kvällar. Alla är välkomna att spendera sommaren med oss. Hoppas ni är lika taggade som vi är! Alla aktiviteter är naturligtvis gratis.

Invigningskväll

Måndag 1 juli

Kom och var med när vi slår upp dörrarna! Det kommer att finnas fika och mingel. Absolut inget du vill missa!

Pianokonsert med Anders Teglund

Tisdag 2 juli

Tid: 18.30 öppnar dörrarna 19-20 (ca) Konsert Därefter lite häng! Välkommen till en intim piano-konsert med Anders Teglund.

Bytdag

Söndag 7 juli, tisdag 23 Juli

Har du några kläder du inte vill ha längre? Kanske några växter du inte orkar ta hand om? Kom och byt! Ta med alla dina vänner också!

Pysseldag - måla din egen tygkasse

Tisdag 9 juli

Kom och pyssla med oss! Ingen-ting säger vänsterperson som en riktigt fin tygkasse - så kom och måla din egen med oss!

Open mic

Fredag 12 juli

Vi håller Open Mic kväll! Kom med dina vänner och spela en låt, berätta ditt bästa skämt eller läs en fin dikt. Alla är välkomna, det blir hur mysigt som helst!

Workshop: Lokal organisering

Söndag 14 juli

Tid: 14-16.30 Vill du lära dig metoder för hur du kan organisera ditt bostadsområde eller din skola? Är du intresserad av att lära dig mer om hur du kan

organisera dig i ditt område?

Kom och delta i en workshop om lokal organisering! Vilma Bolding från Ung Vänsters förbundsstyrelse kommer att hålla ett pass och sedan en workshop i hur vi kan organisera kring problem som rör oss i vardagen.

Spelkväll

Tisdag 16 juli, 30 juli

Kom och spela spel, och ta gärna med ett eget spel om du vill! Jättekul för alla i alla åldrar!

Filmkväll

Tisdag 6 augusti

Vi har en filmkväll. Kom och käka popcorn och titta på en film med oss, hur mysigt som helst!

Stängning

Torsdag 8 augusti

Sista kvällen på Poeten. Kom och avsluta denna fantastiska sommar med oss.

Vill du vara delaktig?

Du kanske spelar musik och vill uppträda eller är grym på att måla och vill ställa ut din konst? Kontakta oss på malmö@ungvanster.se

Poeten på hörnet, Södra Förstadsgatan 65B, Malmö

Tider hittar du på facebook, Sommar på Poeten och Poeten på Hörnet

Malmö Pride 18–21 juli

Prideparaden går av stapeln lördag 20 juli, men firandet pågår under fyra intensiva och färgsprakande dagar med artister, konserter, klubbar, fester, seminarier på Malmö Folkets Park som transformeras till Pride Park, Scandic Triangeln blir vårt Pride House och Friisgatan förvandlas till Pride Street. Dessutom MJS, Moriska Paviljongen, Biograf Panora.

Invigning 18 juli på Pride House (Scandic Triangeln). Avslutningsfest på Moriskan 21 juli och för tjejer, transpersoner och icke-binära på MJ's.

Invigning

Torsdag 18 juli

Plats: Pride House.

Släppt hittills (vid Folkviljans pressläggning): Stand-up Moa Svan

HBTQ-vänsterns picknick!

Fredag 19 juli

Tid: 16.00

Plats: Folkets park, i närheten av Pride Park-området.

Håll utkik efter Vänsterpartiets beachflagga. Ta med fika.

Stonewall – en myt?

Fredag 19 juli

Tid: 19.00–20.00

Pia Laskar föreläser

Vänsterpartiet Malmö organiserar. Amerikanska forskare har länge kritiserat beskrivningen av razzian

vid Stonewall 1969 som starten på en homofrigörelse-rörelse. Vi skulle inte minnas denna razzia – som var ett i raden av många bråk och spänningar – om inte en rörelse med mycket erfarenhet och organisatorisk förmåga redan funnits. Idéhistorikern och genusforskaren Pia Laskar berättar en annan historia än den amerikanska myten om Stonewall som minnesmärke för framgångsrik kamp.

Planningtorock

Fredag 19 juli

Plats: Folkets Park

Planningtorock är ett soloprojekt bestående av icke-binära electro-artisten Jam Rostron som leverer poppiga hits med stänk av house.

Allsång – Rickard Söderberg

Lördag 20 juli

Plats: Pride Park

Rickard Söderberg är operasångare, aktivist, debattör och välkänd TV-profil.

The Weather Girls

Lördag 20 juli

Plats: Pride Park

Weather Girls slog igenom stort 1982 med låten "It's Raining Men", vilket har blivit en av gayvärldens stora klassikerlåtar.

Avslutning

Avslutningsfest på Moriskan 21 juli och för tjejer, transpersoner och icke-binära på MJ's.

För tider och uppdaterad info och program se facebook, Malmö Pride eller hemsidan malmopride.com

Anmäl din organisation

Vill din organisation eller ditt företag gå i paraden? Anmäl er på <http://bit.ly/paraden2019>

Vill du vara volontär?

Vill du hjälpa till så att Malmö Pride 2019 blir något alldeles speciellt? Fantastiskt! Skicka in din volontär-anmälan här <http://bit.ly/volontar2019>

